

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.4.2018
COM(2018) 195 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

**o podpisu Dohody o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na
jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé jménem Evropské unie**

DOHODA O OCHRANĚ INVESTIC
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A JEJÍMI ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ
A SINGAPURSKOU REPUBLIKOU NA STRANĚ DRUHÉ

EVROPSKÁ UNIE (dále jen „Unie“),

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKO,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ a

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

na jedné straně, a

SINGAPURSKÁ REPUBLIKA (dále jen „Singapur“),

na straně druhé,

dále společně jen „strany“,

UZNÁVAJÍCE dlouhotrvající a silné vzájemné partnerství vycházející ze společných zásad a hodnot, jež se odrážejí v Dohodě o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé (dále jen „EUSPCA“), a významný hospodářský, obchodní a investiční vzájemný vztah, jenž se mimo jiné odráží v Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a Singapurskou republikou (dále jen „EUSFTA“);

PŘEJÍCE si dále posílit svůj vzájemný vztah jakožto součást celkových vztahů a v souladu s těmito vztahy a sdílejíce přesvědčení, že tato dohoda vytvoří nový prostor pro další rozvoj investic mezi oběma stranami;

UZNÁVAJÍCE, že tato dohoda doplní a podpoří úsilí o regionální hospodářskou integraci;

ODHODLÁNY posílit své hospodářské, obchodní a investiční vztahy v souladu s cílem udržitelného rozvoje v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí a podpořit investice s ohledem na vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zaměstnanosti a na příslušné mezinárodně uznávané normy a dohody, jejichž jsou stranami;

POTVRZUJÍCE svůj závazek dodržovat zásady udržitelného rozvoje a transparentnosti, které se odrážejí v EUSFTA;

POTVRZUJÍCE právo každé strany přijmout a vymáhat opatření nezbytná k plnění legitimních cílů politiky, například v sociální oblasti, v oblasti životního prostředí, bezpečnosti a veřejného zdraví a propagace a ochrany kulturní rozmanitosti;

POTVRZUJÍCE svůj závazek vůči Chartě Organizace spojených národů podepsané v San Franciscu dne 26. června 1945 a s ohledem na zásady uvedené ve Všeobecné deklaraci lidských práv, již přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948;

UZNÁVAJÍCE význam transparentnosti v oblasti mezinárodního obchodu a investic ku prospěchu všech zúčastněných stran;

VYCHÁZEJÍCE ze svých příslušných práv a povinností podle Dohody o WTO a dalších vícestranných, regionálních a dvoustranných dohod a ujednání, jejichž jsou stranami, zejména EUSFTA,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA JEDNA

CÍL A OBECNÉ DEFINICE

ČLÁNEK 1.1

Cíl

Cílem této dohody je zlepšit investiční prostředí mezi stranami v souladu s ustanoveními této dohody.

ČLÁNEK 1.2

Definice

Pro účely této dohody se použijí tyto definice:

1. „zahrnutou investicí“ se rozumí investice, která je přímo nebo nepřímo vlastněna či ovládána zahrnutým investorem jedné strany na území druhé strany¹;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že investice provedené „na území druhé strany“ zahrnují investice provedené ve výlučné ekonomické zóně či kontinentálním šelfu, jak stanoví Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982.

„investicí“ se rozumí každý druh aktiv, který vykazuje vlastnosti investice, včetně takových vlastností, jako je závazek kapitálu nebo jiných zdrojů, očekávání výdělku nebo zisku, převzetí rizika nebo určitá doba trvání. Investice může mít tyto formy:

- a) hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý majetek, jakož i všechna ostatní majetková práva, jako jsou nájmy, hypoteční úvěry, zástavní práva a závazky;
- b) podnik včetně pobočky, akcií, kapitálových podílů a dalších forem kapitálové účasti v podniku, včetně práv z nich odvozených;
- c) dluhopisy, dluhové cenné papíry, úvěry a další dluhové nástroje, včetně práv z nich odvozených;
- d) ostatní finanční aktiva včetně derivátů, termínovaných obchodů (futures) a opcí;
- e) zakázky na klíč, výstavbu, řízení, produkci, koncese, rozdělení příjmů a další podobné smlouvy;
- f) finanční pohledávky a pohledávky za jinými aktivy nebo za jakýmkoli jiným smluvním plněním, které má hospodářskou hodnotu;

- g) práva duševního vlastnictví¹ a goodwill a
- h) licence, oprávnění, povolení a obdobná práva podle vnitrostátního práva, včetně všech koncesí k vyhledávání, kultivaci, těžbě či využívání přírodních zdrojů².

Zisky, které jsou investovány, se považují za investice a žádná změna formy, ve které jsou aktiva investována či znovu investována, nemá vliv na jejich kvalifikaci jakožto investice;

- 2. „zahrnutým investorem“ se rozumí fyzická osoba³ nebo právnická osoba jedné strany, která učinila investici na území druhé strany;

¹ „Práva duševního vlastnictví“ se rozumí:

- a) všechny kategorie duševního vlastnictví, které jsou předmětem oddílů 1 až 7 části II Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví obsažené v příloze 1C Dohody o WTO (dále jen „Dohoda TRIPS“), a sice:
 - i) autorské právo a práva s ním související;
 - ii) patenty (které v případě Unie zahrnují práva plynoucí z dodatkových ochranných osvědčení);
 - iii) ochranné známky;
 - iv) průmyslové vzory;
 - v) topografie integrovaných obvodů;
 - vi) zeměpisná označení;
 - vii) ochrana důvěrných informací a
- b) odrůdová práva.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že příkaz nebo rozhodnutí v rámci soudního nebo správního řízení nepředstavují samy o sobě investici.

³ Pojem „fyzická osoba“ zahrnuje fyzické osoby s trvalým pobytem v Lotyšsku, které nejsou občany Lotyšska či jakéhokoli jiného státu, ale které mají podle právních předpisů Lotyšska právo získat cizinecký pas.

3. „fyzickou osobou strany“ se rozumí státní příslušník Singapuru nebo jednoho z členských států Unie podle jeho příslušných právních předpisů;
4. „právníckou osobou“ se rozumí jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva, za účelem zisku či nikoli, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, trustu, partnerství, společného podniku, společnosti s jediným společníkem nebo sdružení;
5. „právníckou osobou Unie“ nebo „právníckou osobou Singapuru“ se rozumí právnická osoba založená v souladu s právem Unie nebo jednoho z členských států Unie nebo Singapuru se sídlem, ústřední správou¹ nebo hlavní provozovnou na území Unie nebo Singapuru. Pokud má právnická osoba na území Unie nebo Singapuru pouze své sídlo nebo ústřední správu, je považována za právnickou osobu Unie nebo Singapuru, pouze pokud se účastní podstatných obchodních operací² na území Unie nebo Singapuru;

¹ Pojmem „ústřední správa“ se rozumí hlavní sídlo, kde se přijímají konečná rozhodnutí.

² Strana EU chápe pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu Unie popsany v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“. Proto, pokud jde o právnické osoby zřízené v souladu s právem Singapuru, které mají pouze sídlo nebo ústřední správu na území Singapuru, rozšíří strana EU výhody této dohody, pouze pokud taková právnická osoba má skutečnou a trvalou vazbu se Singapurským hospodářstvím.

6. „opatřením“ se rozumí jakýkoli právní předpis, postup, požadavek nebo zvyklost;
7. „zacházením“ či „opatřením“¹ se rozumí zacházení či opatření přijaté nebo zachovávané smluvní stranou, což zahrnuje zacházení či opatření přijatá:
- a) ústředními, regionálními nebo místními vládními institucemi a správními orgány a
 - b) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených na ně ústředními, regionálními nebo místními vládními institucemi a správními orgány;
8. „výnosy“ se rozumí všechny částky získané nebo odvozené z investice či opětovné investice, včetně zisků, dividend, kapitálových zisků, licenčních poplatků, úroků, plateb v souvislosti s právy duševního vlastnictví, plateb v naturáliích a veškerých dalších zákonných příjmů;
9. „volně směnitelnou měnou“ se rozumí měna, s níž se v široké míře obchoduje na mezinárodních devizových trzích a široce se používá v mezinárodních transakcích;
10. „usazením“ se rozumí:
- a) ustavení, nabytí nebo udržování právnické osoby, nebo
 - b) vytvoření nebo udržování pobočky nebo zastoupení,
- s cílem vytvořit nebo udržovat dlouhodobé hospodářské vztahy na území strany za účelem vykonávání hospodářské činnosti;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strany chápou pojmy „zacházení“ nebo „opatření“ i ve smyslu nečinnosti.

11. „hospodářská činnost“ zahrnuje jakékoli činnosti hospodářského charakteru, kromě činností prováděných při výkonu veřejné moci, tj. činností neprováděných ani na komerčním základě, ani v rámci soutěže s jedním nebo více hospodářskými subjekty;

12. „stranou EU“ se rozumí Unie nebo její členské státy nebo Unie a její členské státy v rámci jejich příslušných oblastí působnosti, jak vyplývají ze Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie.

KAPITOLA DVĚ

OCHRANA INVESTIC

ČLÁNEK 2.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na zahrnuté investory a zahrnuté investice uskutečněné v souladu s platným právem, ať už tyto investice byly provedeny před vstupem této dohody v platnost nebo po něm¹.
2. Aniž jsou dotčena jakákoli další ustanovení v této dohodě, článek 2.3 (Národní zacházení) se nevztahuje na subvence ani podpory poskytované stranou, včetně státem podporovaných půjček, záruk a pojistek.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že se tato kapitola nevztahuje na zacházení, které strana uplatňuje u zahrnutých investorů či zahrnutých investic před vstupem této dohody v platnost.

3. Článek 2.3 (Národní zacházení) se nevztahuje na:
- a) nákup zboží a služeb prostřednictvím vládních agentur pro vládní účely, a nikoli s cílem dalšího komerčního prodeje nebo s cílem použití při dodání zboží nebo služeb pro komerční prodej, nebo
 - b) audiovizuální služby;
 - c) činnosti prováděné při výkonu veřejné moci na příslušných územích stran. Pro účely této dohody se činností prováděnou při výkonu veřejné moci rozumí jakákoli činnost, kromě činnosti prováděné na komerční bázi nebo v konkurenci s jedním nebo několika dodavateli.

ČLÁNEK 2.2

Investice a regulační opatření

1. Strany opětovně potvrzují své právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, sociální služby, veřejné vzdělávání, bezpečnost, životní prostředí nebo veřejná mravnost, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele, soukromí a ochrana údajů a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že samotná skutečnost, že strana provádí regulaci, a to i prostřednictvím změny svých právních předpisů, způsobem, který negativně ovlivňuje investice, nebo zasahuje do očekávání investora, i pokud se týče jeho očekávání zisku, nepředstavuje porušení povinnosti podle této kapitoly.

3. Pro upřesnění je třeba uvést, že rozhodnutí strany neposkytnout, neobnovit nebo nezachovat subvenci nebo podporu:

a) při neexistenci jakéhokoli konkrétního závazku podle vnitrostátního práva nebo smlouvy o vydání, obnovení nebo zachování dané subvence nebo podpory, nebo

b) je-li rozhodnutí učiněno v souladu s případnými podmínkami pro vydání, obnovení nebo zachování subvence nebo podpory,

nepředstavuje porušení ustanovení této kapitoly.

4. Pro upřesnění je třeba uvést, že ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání straně ukončit poskytování subvence¹ nebo požadovat její navrácení, pokud bylo takové opatření nařízeno příslušným soudem, správním soudem nebo jiným příslušným orgánem², nebo že této straně ukládá povinnost poskytnout za to investorovi náhradu.

¹ V případě strany EU „subvence“ zahrnuje „státní podporu“, jak je definována v právu Unie.

² V případě strany EU jsou příslušnými orgány oprávněnými nařídit opatření uvedená v čl. 2.2 odst. 4 Evropská komise nebo soud či tribunál členského státu při uplatňování práva Unie v oblasti státní podpory.

ČLÁNEK 2.3

Národní zacházení

1. Každá strana poskytne zahrnutým investorům druhé strany a jejich zahrnutým investicím zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které v podobných situacích poskytuje svým vlastním investorům a jejich investicím, pokud jde o provoz, řízení, provádění, udržování, užívání, využívání a prodej nebo jinou formu zcizení jejich investic na svém území.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, může každá strana přijmout nebo zachovat jakékoli opatření týkající se provozu, řízení, provádění, udržování, užívání, využívání a prodeje nebo jiné formy zcizení usazení, které není v rozporu se závazky zapsanými v seznamu specifických závazků v příloze 8-A, případně 8-B kapitoly 8 (Služby, usazování a elektronický obchod) EUSFTA¹, pokud se jedná o opatření:
 - a) které je přijato v den vstupu této dohody v platnost nebo před tímto dnem;

¹ Má se za to, že opatření, „které není v rozporu se závazky zapsanými v seznamu specifických závazků strany v příloze 8-A, případně 8-B kapitoly 8 (Služby, usazování a elektronický obchod) EUSFTA“, zahrnuje jakékoli opatření týkající se každého odvětví, které nebylo zapsáno v příslušných seznamech, a jakékoli opatření, které není v rozporu s žádnou podmínkou, omezením či výhradou zapsanými pro každé odvětví, a to bez ohledu na to, zda se toto opatření týká „usazení“ ve smyslu čl. 8.8 (Definice) písm. d) EUSFTA.

- b) podle písmene a), které pokračuje, je nahrazeno nebo změněno po vstupu této dohody v platnost za předpokladu, že dané opatření je neméně v souladu s odstavcem 1 poté, co pokračuje, bylo nahrazeno či změněno, než bylo opatření v té podobě, v jaké existovalo před pokračováním, nahrazením nebo změnou, nebo
- c) na které se nevztahují písmena a) nebo b), pokud není uplatněno v souvislosti se zahrnutými investicemi uskutečněnými na území strany před vstupem takového opatření v platnost nebo způsobem, který působí ztrátu nebo poškození¹ těchto investic.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může strana přijmout nebo prosadit opatření, jimiž udělí zahrnutým investorům a investicím druhé strany méně příznivé zacházení, než jaké v podobných situacích poskytuje svým vlastním investorům a jejich investicím, s výhradou požadavku, aby taková opatření nebyla uplatněna způsobem, který by vedl ke svévolné nebo neodůvodněné diskriminaci proti zahrnutým investorům či investicím druhé strany na území dané strany, nebo ke skrytému omezování zahrnutých investic, pokud tato opatření:

¹ Pro účely odst. 2 písm. c) se má za to, že při určení, zda opatření působí ztrátu nebo poškození zahrnutých investic uskutečněných před vstupem opatření v platnost, musí být vzaty v úvahu faktory, jako je skutečnost, že strana poskytla přiměřené zaváděcí období pro provádění opatření nebo že strana učinila jakýkoli jiný pokus zabývat se účinky opatření na zahrnuté investice uskutečněné před vstupem tohoto opatření v platnost.

- a) jsou nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti, veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku¹;
- b) jsou nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
- c) souvisejí s ochranou vyčerpatelných přírodních zdrojů, jsou-li tato opatření uplatňována ve spojení s omezením domácích investorů nebo investic;
- d) jsou nezbytná pro ochranu národních památek umělecké, historické nebo archeologické hodnoty;
- e) jsou nezbytná k zajištění souladu s právními předpisy, které nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, včetně ustanovení týkajících se:
 - i) předcházení klamavým nebo podvodným praktikám nebo řešení účinků neplnění závazků ze smlouvy;
 - ii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob;
 - iii) bezpečnosti;

¹ Výjimku týkající se veřejného pořádku lze uplatnit, pouze je-li skutečně a dostatečně závažně ohrožen některý ze základních zájmů společnosti.

- f) mají za cíl zajištění účinného nebo spravedlivého¹ ukládání nebo vybírání přímých daní v případě investorů nebo investic druhé strany.

¹ Opatření, která jsou zaměřena na zajištění účinného nebo spravedlivého ukládání nebo vybírání přímých daní, zahrnují opatření, která přijala strana v rámci svého daňového systému a která:

- a) se vztahují na investory, kteří nejsou rezidenty, nebo na nerezidentní investice jako uznání skutečnosti, že daňová povinnost nerezidentů je určena s ohledem na zdanitelné položky vznikající nebo nacházející se na území strany;
- b) platí pro nerezidenty v zájmu zajištění uložení nebo výběru daní na území strany;
- c) se vztahují na nerezidenty nebo rezidenty s cílem zamezit vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům, včetně opatření pro zajištění shody;
- d) se vztahují na investice na území nebo z území druhé strany s cílem zajistit uložení nebo výběr daní od těchto spotřebitelů pocházejících ze zdrojů na území strany;
- e) rozlišují investory nebo investice podléhající zdanění u celosvětově zdanitelných položek od jiných investorů nebo investic s ohledem na rozdílný charakter jejich daňového základu, nebo
- f) stanoví, vyměřují nebo rozděluje příjem, zisk, výnos, ztrátu, srážky nebo úvěr osob nebo poboček, které jsou rezidenty, nebo mezi osobami ve spojení nebo pobočkami stejné osoby s cílem zachovat daňový základ strany.

Výrazy nebo pojmy z oblasti daní uvedené v písmenu f) a v této poznámce pod čarou se stanoví podle definic nebo pojmů z oblasti daní podle vnitrostátního práva strany přijímající toto opatření nebo podle rovnocenných nebo podobných definic nebo pojmů.

ČLÁNEK 2.4

Standardní zacházení

1. Každá strana poskytne na svém území zahrnutým investicím druhé strany spravedlivé a rovné zacházení¹ a plnou ochranu a bezpečnost v souladu s odstavci 2 až 6.
2. Strana porušila povinnost spravedlivého a rovného zacházení podle odstavce 1, jestliže její opatření nebo soubor opatření představuje:
 - a) odepření spravedlnosti² v trestních, občanských a správních řízeních;
 - b) podstatné porušení řádných právních postupů;
 - c) zjevně svévolné jednání;
 - d) obtěžování, donucování, zneužití pravomoci nebo podobné chování projevující nedostatek dobré víry.

¹ Zacházení uvedené v tomto článku zahrnuje zacházení poskytnuté zahrnutým investorům, které přímo či nepřímo narušuje operace zahrnutých investorů, jakož i provoz, řízení, provádění, udržování, užívání, využívání a prodej nebo jinou formu zcizení jejich zahrnutých investic.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že odepření spravedlnosti nepředstavuje sama o sobě skutečnost, že nárok zahrnutého investora byl zamítnut nebo nebyl úspěšný.

3. Při rozhodování, zda došlo k porušení povinnosti spravedlivého a rovného zacházení, jak je uvedeno v odstavci 2, může tribunál v příslušných případech přihlídnout k tomu, zda strana s cílem přimět investora k provedení zahrnuté investice učinila vůči němu konkrétní nebo jednoznačná vyjádření¹, na něž se zahrnutý investor přiměřeně spoléhal a která vyvolala legitimní očekávání, která však strana následně nenaplnila².

4. Na žádost některé ze stran nebo na základě doporučení výboru přezkoumají strany obsah povinnosti poskytovat spravedlivé a rovné zacházení postupem pro provádění změn stanoveným v článku 4.3 (Změny), a to zejména, zda lze za porušení spravedlivého a rovného zacházení považovat i zacházení jiná, než která jsou uvedena v odstavci 2.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že výraz „plná ochrana a bezpečnost“ odkazuje pouze na závazky strany v souvislosti s fyzickou bezpečností zahrnutých investorů a investic.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že mezi vyjádření učiněná k podnícení investic se počítají i vyjádření učiněná s cílem přesvědčit investora k tomu, aby pokračoval v investicích, nelikvidoval investice či prováděl další investice.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že nenaplnění legitimních očekávání, jak je uvedeno v tomto odstavci, nepředstavuje samo o sobě porušení odstavce 2 a toto nenaplnění legitimních očekávání musí vyplynout ze stejných událostí nebo okolností, které vedou k porušení odstavce 2.

6. Pokud jedna strana sama nebo prostřednictvím jakéhokoli subjektu uvedeného v čl. 1.2 (Definice) odst. 7 dala konkrétní a jasně vysvětlený závazek ve formě písemného smluvního závazku¹ vůči zahrnutému investorovi druhé strany, pokud jde o investice zahrnutého investora, nebo vůči takové zahrnuté investici, nesmí tento závazek zmařit či poškodit výkonem své veřejné moci² ani:

- a) záměrně, ani
- b) způsobem, který podstatně mění rovnováhu práv a povinností v rámci písemného smluvního závazku, pokud strana nezajistí přiměřenou náhradu, tak aby byla pro zahrnutého investora nebo investici obnovena situace, která by platila, kdyby k danému zmaření či poškození nedošlo.

7. Porušení jiného ustanovení této dohody nebo samostatné mezinárodní dohody neznamená, že došlo k porušení tohoto článku.

¹ Pro účely tohoto odstavce se „písemným smluvním závazkem“ rozumí písemná dohoda uzavřená samotnou stranou nebo prostřednictvím jakéhokoli subjektu uvedeného v čl. 1.2 (Definice) odst. 7 se zahrnutým investorem nebo zahrnutou investicí, ať už v rámci jednoho nebo více nástrojů, která zakládá vzájemně závazná práva a povinnosti obou stran.

² Pro účely tohoto článku platí, že strana maří nebo poškozuje závazek v rámci výkonu své veřejné moci, když daný závazek maří nebo poškozuje přijetím, zachováním nebo nepřijetím opatření povinných nebo vynutitelných podle domácího práva.

ČLÁNEK 2.5

Náhrada za ztráty

1. Zahrnutým investorům jedné strany, jejichž zahrnuté investice utrpí ztráty v důsledku války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, revoluce, vnitrostátního stavu nouze, vzpoury, povstání nebo nepokojů na území druhé strany, poskytne tato strana, pokud jde o navrácení, odškodnění, náhradu nebo jiné vypořádání, zacházení, které není méně příznivé, než jaké poskytne svým vlastním investorům nebo investorům kterékoli třetí země, podle toho, co je pro zahrnutého investora příznivější.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, zahrnutým investorům strany, kteří v kterékoli ze situací uvedených v odstavci 1 utrpí ztráty na území druhé strany v důsledku:

- a) zabavení zahrnuté investice nebo její části ozbrojenými silami či orgány druhé strany, nebo
- b) zničení zahrnuté investice nebo její části ozbrojenými silami či orgány druhé strany, které nevyžadovala situace,

poskytne druhá strana navrácení či náhradu.

ČLÁNEK 2.6

Vyvlastnění¹

1. Žádná strana nesmí zahrnuté investice zahrnutých investorů druhé strany přímo nebo nepřímo znárodnit, vyvlastnit nebo podrobit opatřením s účinkem rovnocenným znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“), vyjma případů, kdy je to:

- a) ve veřejném zájmu;
- b) v souladu s řádnými právními postupy;
- c) na nediskriminačním základě a
- d) proti vyplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady v souladu s odstavcem 2.

2. Náhrada se rovná spravedlivé tržní hodnotě zahrnuté investice bezprostředně před vyvlastněním, nebo než se nadcházející vyvlastnění stalo veřejně známým, navýšené o úroky v obchodně přiměřené výši, stanovené na tržním základě, přičemž se zohlední délka období, které uplynulo ode dne vyvlastnění až do okamžiku vyplacení. Tato náhrada musí být skutečně realizovatelná, volně převoditelná v souladu s článkem 2.7 (Převod) a musí být provedena neprodleně.

¹ Pro upřesnění se uvádí, že se tento článek vykládá v souladu s přílohami 1 až 3.

Kritéria pro ocenění použitá ke stanovení spravedlivé tržní hodnoty mohou zahrnovat, za předpokladu trvání podniku, hodnotu aktiv včetně hodnoty hmotného majetku pro daňové účely a případně i další kritéria.

3. Tento článek se nepoužije u vydávání povinných licencí udělovaných v souvislosti s právy duševního vlastnictví, v rozsahu, v jakém je takové vydávání v souladu s Dohodou TRIPS.

4. Jakékoli opatření vyvlastnění nebo ocenění musí na žádost dotčených zahrnutých investorů přezkoumat soudní orgán nebo jiný nezávislý orgán strany, která opatření přijímá.

ČLÁNEK 2.7

Převod

1. Každá strana povolí, aby se veškeré převody v souvislosti se zahrnutou investicí mohly provádět ve volně směnitelné měně bez omezení a bezodkladně. Takové převody zahrnují:

- a) příspěvky ke kapitálu, jako jsou základní a dodatečné prostředky k zachování, rozvoji či zvýšení zahrnuté investice;
- b) zisky, dividendy, kapitálové zisky a jiné výnosy, výnosy z prodeje všech zahrnutých investic nebo jakékoli jejich části nebo z částečné či úplné likvidace zahrnutých investic;
- c) úroky, licenční poplatky, poplatky za správu a technickou pomoc a jiné poplatky;

- d) platby provedené v rámci smlouvy, kterou uzavřel zahrnutý investor, nebo jeho zahrnuté investice, včetně plateb provedených podle úvěrové smlouvy;
- e) výdělky a jiné odměny pracovníků najatých ze zahraničí a pracujících v souvislosti se zahrnutou investicí;
- f) platby podle článku 2.6 (Vyvlastnění) a článku 2.5 (Náhrada za ztráty);
- g) platby vyplývající z článku 3.18 (Nález).

2. Ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že brání straně uplatňovat spravedlivě a nediskriminačním způsobem její právní předpisy týkající se:

- a) úpadku, platební neschopnosti nebo ochrany práv věřitelů;
- b) vydávání cenných papírů, termínovaných obchodů (futures), opcí nebo derivátů a obchodování nebo podnikání s nimi;
- c) účetního výkaznictví nebo vedení záznamů o převodech v zájmu pomoci donucovacím orgánům nebo finančním regulačním orgánům v případě potřeby;
- d) trestných činů;
- e) zajištění souladu s příkazy nebo rozsudky v soudním nebo správním řízení;

- f) sociálního zabezpečení, veřejného penzijního nebo povinného spoření, nebo
- g) daní.

3. V případech, kdy za výjimečných okolností vzniknou vážné potíže týkající se provádění hospodářské a měnové politiky nebo kurzové politiky některé ze stran, nebo pokud takové potíže hrozí, může dotčená strana dočasně přijmout ochranná opatření týkající se převodů. Tato opatření musí být naprosto nezbytná, nesmí v žádném případě překročit dobu šesti měsíců¹ a nesmí být prostředkem svévolné nebo neodůvodněné diskriminace mezi stranou a třetí stranou v obdobných situacích.

Strana, která taková ochranná opatření přijme, bezodkladně informuje druhou stranu a co nejdříve předloží harmonogram pro jejich odstranění.

4. Má-li kterákoli strana vážné potíže s platební bilancí a s vnější finanční situací nebo hrozí-li jí tyto potíže, může přijmout nebo zachovat omezující opatření týkající se převodů v souvislosti s investicemi.

¹ Uplatňování ochranných opatření může být prostřednictvím jejich formálního znovuzavedení prodlouženo, pokud výjimečné okolnosti přetrvávají a poté, co bylo druhé straně oznámeno provedení jakéhokoli navrženého formálního znovuzavedení.

5. Strany se vynasnaží neuplatňovat omezující opatření uvedená v odstavci 4. Omezující opatření přijatá nebo zachovaná podle odstavce 4 musí být nediskriminační, mít omezenou dobu trvání a nesmí přesahovat rámec toho, co je nezbytné pro vyřešení situace platební bilance a vnější finanční situace. Musí být v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o zřízení Světové obchodní organizace uzavřené v Marrákeši dne 15. dubna 1994 (dále jen „Dohoda o WTO“) a případně v souladu s Dohodou o Mezinárodním měnovém fondu.

6. Strana, která zachová nebo přijme omezující opatření podle odstavce 4 nebo jejich změny, o nich neprodleně uvědomí druhou stranu.

7. Jsou-li přijata nebo zachována omezení podle odstavce 4, zahájí výbor okamžitě konzultace. V rámci těchto konzultací se hodnotí situace platební bilance dotčené strany a omezení přijatá nebo zachovaná podle odstavce 4, přičemž se mimo jiné berou v úvahu takové faktory jako:

- a) charakter a rozsah potíží s platební bilancí nebo s vnější finanční situací;
- b) vnější hospodářské a obchodní prostředí nebo
- c) alternativní nápravná opatření, kterých by bylo možné využít.

V rámci konzultací se posuzuje soulad omezujících opatření s odstavci 4 a 5. Všechna zjištění statistických a jiných skutečností předložená Mezinárodním měnovým fondem (dále jen „MMF“), která se vztahují k devizovým prostředkům, měnovým rezervám a platební bilanci, se přijímají a závěry se zakládají na hodnocení platební bilance a vnější finanční situace dotčené strany provedeném MMF.

ČLÁNEK 2.8

Subrogace

Pokud strana nebo agentura jednájící jménem strany provede platbu ve prospěch kteréhokoli ze svých investorů na základě záruky, pojistné smlouvy nebo jiné formy odškodnění, kterou uzavřela nebo poskytla v souvislosti s investicí, uzná druhá strana subrogaci nebo převod jakéhokoli práva či oprávnění nebo postoupení jakéhokoli nároku v souvislosti s takovou investicí. Strana nebo agentura má právo na výkon subrogovaného nebo postoupeného práva nebo nároku v rozsahu původního práva nebo nároku investora. Taková subrogovaná práva může vykonávat strana nebo agentura nebo investor, dá-li k tomu strana či agentura povolení.

KAPITOLA TŘI

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A

ŘEŠENÍ SPORŮ MEZI INVESTORY A STRANAMI

ČLÁNEK 3.1

Oblast působnosti a definice

1. Tento oddíl se použije na spory mezi žalující stranou jedné strany a druhou stranou ohledně zacházení¹, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), přičemž takové porušení údajně vede ke ztrátě či poškození žalující strany nebo její místně usazené společnosti.
2. Není-li stanoveno jinak, použijí se pro účely tohoto oddílu tyto definice:
 - a) „stranami sporu“ se rozumí žalující a žalovaná strana;

¹ Strany chápou pojem „zacházení“ rovněž jako nečinnost.

- b) „žalující stranou“ se rozumí investor strany, jenž hodlá předložit nebo který předložil žalobu podle tohoto oddílu, buď:
- i) svým vlastním jménem, nebo
 - ii) jménem místně usazené společnosti, jak je definována v písmenu c), kterou vlastní nebo kontroluje¹;
- c) „místně usazenou společností“ se rozumí právnická osoba vlastněná nebo kontrolovaná² investorem jedné strany a usazená na území druhé strany;
- d) „stranou, která není účastníkem sporu“ se rozumí buď Singapur v případě, kdy je žalovanou stranou Unie nebo členský stát Unie, nebo Unie v případě, kdy je žalovanou stranou Singapur;
- e) „žalovanou stranou“ se rozumí buď Singapur, nebo v případě strany EU buď Unie, nebo členský stát Unie, jak je oznámeno podle článku 3.5 (Oznámení o záměru zahájit řízení o řešení sporu), a

¹ Aby se předešlo pochybnostem, vykládá se ustanovení odst. 2 písm. b) jako dohoda stran, že místně usazená společnost se těší stejnému zacházení jako státní příslušník jiného smluvního státu pro účely čl. 25 odst. 2 písm. b) Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států ze dne 18. března 1965.

² Právnická osoba je:

- a) vlastněna fyzickými nebo právnickými osobami druhé strany, pokud fyzické či právnické osoby této strany skutečně vlastní více než 50% podíl na vlastním kapitálu;
- b) kontrolována fyzickými nebo právnickými osobami druhé strany, jestliže takové fyzické nebo právnické osoby mají právo jmenovat většinu jejích ředitelů nebo jinak ze zákona řídit její činnost.

- f) „financováním třetí stranou“ se rozumí jakékoli finanční prostředky poskytnuté fyzickou či právnickou osobou, která není stranou sporu, ale jež uzavře se stranou sporu dohodu za účelem uhrazení veškerých nákladů na soudní řízení nebo jejich části výměnou za podíl nebo jiný úrok z výnosu nebo potenciálního výnosu z daného řízení, na nějž může straně sporu vzniknout nárok, nebo ve formě poskytnutí daru nebo podpory.

ČLÁNEK 3.2

Smírné řešení sporu

Veškeré spory by měly být, pokud možno, vyřešeny smírnou cestou prostřednictvím jednání a pokud možno před podáním žádosti o konzultace podle článku 3.3 (Konzultace). Na smírném řešení sporu se mohou strany dohodnout kdykoli, a to rovněž po zahájení řízení o řešení sporu podle tohoto oddílu.

ČLÁNEK 3.3

Konzultace

1. Nelze-li spor vyřešit způsobem, jež stanoví článek 3.2 (Smírné řešení sporu), může žalující strana smluvní strany, jež tvrdí, že došlo k porušení ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), předložit druhé straně žádost o konzultace.

2. Žádost o konzultace musí obsahovat následující informace:
- a) jméno a adresu žalující strany a, je-li taková žádost podána jménem místně usazené společnosti, název, adresu a místo, kde byla místně usazená společnost zapsána do obchodního rejstříku;
 - b) ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), jež byla údajně porušena;
 - c) právní a věcné opodstatnění sporu, včetně zacházení, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), a
 - d) požadovaná nápravná opatření a odhad ztráty nebo škody, jež byla žalující straně nebo místně usazené společnosti porušením příslušných ustanovení údajně způsobena.
3. Žádost o konzultace se předloží:
- a) do 30 měsíců ode dne, kdy se žalující strana nebo případně místně usazená společnost poprvé dozvěděly nebo poprvé měly dozvědět o zacházení, jímž byla údajně porušena ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), nebo

- b) jestliže jsou v případě uplynutí lhůty uvedené v písmenu a) uplatňovány místní opravné prostředky, do jednoho roku ode dne, kdy žalující strana nebo případně místně usazená společnost přestala tyto místní opravné prostředky uplatňovat, a v každém případě nejpozději do 10 let ode dne, kdy se žalující strana nebo případně místně usazená společnost poprvé dozvěděly nebo poprvé měly dozvědět o zacházení, jímž byla údajně porušena ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic).
4. V případě, že žalující strana nepodala žalobu podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) do osmnácti měsíců od podání žádosti o konzultace, má se za to, že svou žádost o konzultace a oznámení o záměru zahájit řízení stáhla a vzdala se svého práva takovou žalobu podat. Tuto lhůtu lze prodloužit po dohodě stran zapojených do konzultací.
5. Nedodržení lhůt uvedených v odstavcích 3 a 4 nemůže vést k tomu, že by byla žaloba nepřipustná, jestliže je žalující strana schopna prokázat, že o konzultace nepožádala nebo žalobu nepodala proto, že nebyla schopna tak učinit v důsledku kroků, jež z vlastního uvážení přijala druhá strana, pokud žalující strana jedná, jak nejrychleji je to přiměřeně možné.
6. V případě, že se žádost o konzultace týká údajného porušení této dohody ze strany Unie nebo některého členského státu Unie, zašle se Unii.
7. Strany sporu mohou vést konzultace prostřednictvím videokonference či jiného prostředku, jestliže je to vhodné, například v případě, že investorem je malý nebo střední podnik.

ČLÁNEK 3.4

Mediace a alternativní řešení sporů

1. Strany sporu se mohou kdykoli, a to i před doručením oznámení o záměru zahájit řízení, dohodnout, že využijí mediaci.
2. Využití mediaci je dobrovolné a není jím dotčeno právní postavení žádné ze stran sporu.
3. Využití mediaci se může řídit pravidly stanovenými v příloze 6 (Mechanismus mediaci pro řešení sporů mezi investory a stranami) nebo jinými pravidly, na nichž se strany sporu dohodnou. Veškeré lhůty uvedené v příloze 6 (Mechanismus mediaci pro řešení sporů mezi investory a stranami) mohou být po vzájemné dohodě stran sporu změněny.
4. Mediátor je jmenován po dohodě stran sporu nebo v souladu s článkem 3 (Výběr mediátora) přílohy 6 (Mechanismus mediaci pro řešení sporů mezi investory a stranami). Mediátoři musí splňovat ustanovení přílohy 7 (Kodex chování pro členy tribunálu, odvolacího tribunálu a mediátory).
5. Strany sporu se vynasnaží dosáhnout oboustranně přijatelného řešení do šedesáti dnů od jmenování mediátora.

6. Dohodnou-li se strany sporu, že využijí mediace, neuplatní se čl. 3.3 (Konzultace) odst. 3 a 4 v období mezi datem, kdy se strany sporu dohodly, že mediace využijí, a třiceti dny po datu, kdy se některá ze stran sporu rozhodne mediaci ukončit, a to dopisem zaslaným mediátorovi a druhé straně sporu.

7. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání stranám sporu, aby využily jiných forem alternativního řešení sporu.

ČLÁNEK 3.5

Oznámení o záměru zahájit řízení

1. Nemůže-li být spor urovnán do tří měsíců od podání žádosti o konzultace, může žalující strana předložit oznámení o záměru zahájit řízení, v němž písemně upřesní svůj záměr podat návrh na zahájení řízení o řešení sporu a které musí obsahovat následující informace:

- a) jméno a adresu žalující strany a, je-li taková žádost podána jménem místně usazené společnosti, název, adresu a místo, kde byla místně usazená společnost zapsána do obchodního rejstříku;
- b) ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), jež byla údajně porušena;
- c) právní a věcné opodstatnění sporu, včetně zacházení, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), a

- d) požadovaná nápravná opatření a odhad ztráty nebo škody, jež byla žalující straně nebo místně usazené společnosti porušením příslušných ustanovení údajně způsobena.

Oznámení o záměru zahájit řízení se zašle Unii nebo Singapuru, podle toho, koho se případ týká.

2. Pokud bylo Unii zasláno oznámení o záměru zahájit řízení, provede Unie do dvou měsíců od data obdržení oznámení určení žalované strany. Unie informuje žalující stranu o tomto určení okamžitě, na základě čehož může žalující strana podat žalobu podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu).

3. Nebyla-li určena žalovaná strana podle odstavce 2, použijí se následující ustanovení:

- a) pokud se v oznámení o záměru zahájit řízení uvádí výhradně zacházení poskytované členským státem Unie, vystupuje tento členský stát jako žalovaná strana;
- b) pokud se v oznámení o záměru zahájit řízení uvádí jakékoli zacházení ze strany orgánu, subjektu či agentury Unie, vystupuje Unie jako žalovaná strana.

4. Pokud vystupuje jako žalovaná strana Unie nebo členský stát, nemůže ani Unie, ani dotčený členský stát prohlásit žalobu za nepřipustnou nebo jinak prohlásit, že je žaloba nebo nález nepodložený nebo neplatný z důvodu, že by žalovanou stranou správně měla být Unie, a nikoli členský stát, nebo naopak.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že žádná ustanovení této dohody ani příslušná pravidla pro řešení sporů nebrání výměně veškerých informací o sporu mezi Unií a dotčeným členským státem.

ČLÁNEK 3.6

Podání žaloby k tribunálu

1. Žalující strana může předložit žalobu k tribunálu nejdříve tři měsíce ode dne oznámení o záměru zahájit řízení doručeného podle článku 3.5 (Oznámení o záměru zahájit řízení), a to podle jedněch z následujících pravidel pro řešení sporů¹:

- a) Úmluva o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států ze dne 18. března 1965 (dále jen „úmluva ICSID“) za předpokladu, že žalovaná strana i stát žalující strany jsou stranami úmluvy ICSID;

¹ Pro upřesnění:

- a) pravidla příslušných mechanismů řešení sporů se použijí s výhradou konkrétních pravidel stanovených v tomto oddíle a doplněných rozhodnutími přijatými podle čl. 4.1 (Výbor) odst. 4 písm. g) a
- b) žaloby podané jménem skupiny složené z neurčeného počtu neidentifikovaných žalujících stran zástupcem, který hodlá při řízení zastupovat zájmy těchto žalujících stran a přijímat veškerá rozhodnutí týkající se žaloby jejich jménem, nejsou přípustné.

- b) úmluva ICSID v souladu s Pravidly doplňkových opatření pro správu řízení sekretariátem Mezinárodního střediska pro řešení investičních sporů (dále jen „pravidla doplňkových opatření ICSID“) za předpokladu, že buď žalovaná strana, nebo stát žalující strany je stranou úmluvy ICSID¹;
 - c) pravidla Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL) pro rozhodčí řízení, nebo
 - d) jakákoli jiná pravidla, pokud se tak strany sporu dohodnou.
2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku implikuje, že žalovaná strana s podáním žaloby podle tohoto oddílu souhlasí. Souhlas podle odstavce 1 a podání žaloby podle tohoto oddílu se považují za splňující požadavek:
- a) kapitoly II úmluvy ICSID a pravidel doplňkových opatření ICSID na písemný souhlas stran sporu a
 - b) článku II Úmluvy Organizace spojených národů o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, uzavřené dne 10. června 1958 v New Yorku (dále jen „Newyorská úmluva“), na „písemnou dohodu“.

¹ Pro účely písmen a) a b) zahrnuje pojem „stát“ i Unii, pokud Unie přistoupí k úmluvě ICSID.

ČLÁNEK 3.7

Podmínky podání žaloby

1. Žalobu lze podle tohoto oddílu podat, pouze pokud:
 - a) žalující strana předloží společně s žalobou rovněž písemný souhlas s řešením sporu v souladu s postupy stanovenými v tomto oddíle a určí jedno z pravidel fór uvedených v čl. 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) odst. 1 jako pravidla pro řešení sporu;
 - b) uplynulo nejméně šest měsíců od podání žádosti o konzultace podle článku 3.3 (Konzultace) a nejméně tři měsíce od předložení oznámení o záměru zahájit řízení podle článku 3.5 (Oznámení o záměru zahájit řízení);
 - c) žádost o konzultace a oznámení o záměru zahájit řízení podané žalující stranou splňují požadavky stanovené v čl. 3.3 (Konzultace) odst. 2 a čl. 3.5 (Oznámení o záměru zahájit řízení) odst. 1;
 - d) právní a věcný základ sporu byl předmětem předchozích konzultací podle článku 3.3 (Konzultace);
 - e) veškeré nároky popsané v žalobě podané podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) se zakládají na zacházení uvedeném v oznámení o záměru zahájit řízení podle článku 3.5 (Oznámení o záměru zahájit řízení);

f) žalující strana:

- i) stáhne nevyřízenou žalobu podanou k tribunálu, nebo k jakémukoli jinému domácímu nebo mezinárodnímu soudu nebo tribunálu podle domácího nebo mezinárodního práva, která se týká téhož zacházení, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic);
- ii) prohlásí, že v budoucnu takovou žalobu nepodá, a
- iii) prohlásí, že nebude vymáhat žádný nález vydaný podle tohoto oddílu, nežli se takový nález stane konečným, a že se neodvolá, ani nepožádá o přezkum, vynětí, zrušení, revizi či o zahájení jiného podobného postupu u mezinárodního nebo domácího soudu nebo tribunálu, pokud jde o nález podle tohoto oddílu.

2. Pro účely odst. 1 písm. f) se pojmem „žalující strana“ rozumí investor a případně místně usazená společnost. Kromě toho pro účely odst. 1 písm. f) bodu i) zahrnuje pojem „žalující strana“ všechny osoby, jež mají přímý nebo nepřímý vlastnický podíl v investorovi nebo případně v místně usazené společnosti, nebo jež jsou kontrolovány investorem nebo případně místně usazenou společností.

3. Na žádost žalované strany se tribunál prohlásí za nepřislušný, pokud žalující strana nesplní některý z požadavků nebo nevydá některé z prohlášení uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Ustanovení odst. 1 písm. f) nebrání žalující straně, aby před zahájením nebo v průběhu řízení před některým z fór pro řešení sporů podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) požadovala předběžná ochranná opatření u soudů nebo správních tribunálů žalované strany. Pro účely tohoto článku se předběžná ochranná opatření přijímají pouze s cílem zachovat práva a zájmy žalující strany a nezahrnují žádné úhrady škod nebo řešení podstaty sporné záležitosti.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že tribunál se prohlásí za nepřislušný, dojde-li ke sporu nebo je-li velmi pravděpodobné, že dojde ke sporu, v době, kdy žalující strana získala vlastnictví sporné investice nebo kontrolu nad ní, a pokud soud na základě faktů stanoví, že žalující strana získala toto vlastnictví nebo kontrolu především za účelem podání žaloby podle tohoto oddílu. Tímto ustanovením nejsou dotčeny další výhrady týkající se příslušnosti, jimiž by se tribunál mohl zabývat.

ČLÁNEK 3.8

Financování třetí stranou

1. Strana sporu, která využívá financování třetí stranou, oznámí druhé straně sporu a tribunálu jméno/název a adresu třetí strany, která financování poskytuje.
2. Toto oznámení musí být učiněno v okamžiku podání žaloby nebo neprodleně poté, co bylo financování třetí stranou dohodnuto, darováno nebo poskytnuto.

ČLÁNEK 3.9

Tribunál prvního stupně

1. Tribunál prvního stupně (dále jen „tribunál“) se zřizuje za účelem projednávání žalob podaných podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu).
2. Výbor po vstupu této dohody v platnost jmenuje šest členů tribunálu. Pro účely tohoto jmenování:
 - a) strana EU nominuje dva členy;
 - b) Singapur nominuje dva členy a
 - c) strana EU a Singapur společně nominují dva členy, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu Unie ani Singapuru.
3. Výbor se může rozhodnout, že zvýší nebo sníží počet členů o násobek tří. Dodatečná jmenování se provedou na stejném základě, jaký je uveden v odstavci 2.
4. Členové musí mít kvalifikaci požadovanou v jejich zemi ke jmenování do soudní funkce, nebo musí být obecně uznávanými právníky. Musí mít odborné znalosti nebo zkušenosti v oblasti mezinárodního práva veřejného. Je žádoucí, aby měli odborné znalosti zejména v oblasti mezinárodního investičního práva, mezinárodního obchodního práva nebo v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních investičních nebo mezinárodních obchodních dohod.

5. Členové jsou jmenováni na osmileté funkční období. První funkční období tří losem určených osob ze šesti osob jmenovaných bezprostředně po vstupu této dohody v platnost se však prodlouží na dvanáct let. Funkční období člena může být po jeho uplynutí prodlouženo rozhodnutím výboru. Funkční mandáty se znovu obsadí, jakmile se uvolní. Osoba určená k nahrazení osoby, jejíž funkční období dosud neuplynulo, se mandátu ujme na dobu, která z funkčního období jejího předchůdce zbývá. Osoba, která zasedá v senátu tribunálu v okamžiku, kdy skončí její funkční období, může se svolením předsedy tribunálu v senátu zasedat i nadále, dokud nejsou řízení daného senátu ukončena, a pouze za tímto účelem je nadále považována za člena tribunálu.

6. Tribunál má předsedu a místopředsedu, kteří odpovídají za organizační záležitosti. Budou jmenováni na čtyřleté funkční období a vyberou se losem z členů, kteří byli jmenováni v souladu s odst. 2 písm. c). Svoji funkci vykonávají na rotačním základě, jak je vylosuje předseda výboru. Předsedu v případě jeho nepřítomnosti nahrazuje místopředseda.

7. Tribunál projednává věci v senátech složených ze tří členů, z nichž jeden musí být jmenován v souladu s odst. 2 písm. a), druhý v souladu s odst. 2 písm. b) a třetí v souladu s odst. 2 písm. c). Senátu předsedá člen, který byl jmenován v souladu s odst. 2 písm. c).

8. Do 90 dní od podání žaloby podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) jmenuje předseda tribunálu na rotačním základě členy senátu tribunálu, který příslušnou věc projedná, přičemž zajistí, aby složení každého senátu bylo náhodné a nepředvídatelné a aby všichni členové měli stejnou příležitost vykonávat svoji funkci.

9. Bez ohledu na odstavec 7 se mohou strany sporu dohodnout, že věc projedná jediný člen. Tohoto člena vybere předseda tribunálu z členů, kteří byli jmenováni v souladu s odst. 2 písm. c). Žalovaná strana takovou žádost žalující strany s porozuměním zváží, zejména je-li žalující stranou malý nebo střední podnik nebo pokud se jedná o poměrně nízkou kompenzaci nebo škodu. Tato žádost by měla být předložena současně se žalobou podanou podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu).
10. Tribunál vypracuje vlastní pracovní postupy.
11. Členové tribunálu zajistí, aby byli k dispozici a byli schopni vykonávat funkce stanovené v tomto oddíle.
12. Aby byla zajištěna dostupnost členů tribunálu, vyplácí se jim měsíční honorář, jehož výše je stanovena rozhodnutím výboru. Předseda tribunálu a případně místopředseda obdrží odměnu odpovídající odměně stanovené podle čl. 3.10 (Odvolací tribunál) odst. 11 za každý odpracovaný den při plnění funkcí předsedy tribunálu podle tohoto oddílu.
13. Honorář a denní odměny předsedy nebo místopředsedy tribunálu za práci při výkonu funkcí předsedy tribunálu podle tohoto oddílu hradí obě strany stejnou měrou na účet spravovaný sekretariátem ICSID. Pokud jedna strana tento honorář nebo denní odměny neuhradí, může se je rozhodnout zaplatit druhá strana. Veškeré takové nedoplatky zůstávají splatné s příslušným úrokem.

14. Nepřijme-li výbor rozhodnutí podle odstavce 15, stanoví se částky jiných odměn a výdajů členů zasedajících v senátu tribunálu podle pravidla 14 odst. 1 finančních a správních pravidel úmluvy ICSID platných v den podání žaloby a tribunál je rozdělí mezi strany sporu v souladu s článkem 3.21 (Náklady).

15. Honorář a jiné odměny a výdaje mohou být na základě rozhodnutí výboru trvale přeměněny na pravidelnou mzdu. V takovém případě musí členové vykonávat svou funkci na plný úvazek a výbor stanoví jejich odměny a související organizační záležitosti. Členové nesmí v takovém případě vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost, neudělí-li předseda tribunálu mimořádně výjimku z tohoto pravidla.

16. Sekretariát ICSID působí jako sekretariát tribunálu, kterému poskytuje náležitou podporu. Výdaje na tuto podporu tribunál rozdělí mezi strany sporu v souladu s článkem 3.21 (Náklady).

ČLÁNEK 3.10

Odvolací tribunál

1. Stálý odvolací tribunál se zřizuje za účelem projednávání odvolání proti předběžným nálezům vydaným tribunálem.

2. Výbor po vstupu této dohody v platnost jmenuje šest členů odvolacího tribunálu. Pro účely tohoto jmenování:

- a) strana EU nominuje dva členy;
- b) Singapur nominuje dva členy a
- c) strana EU a Singapur společně nominují dva členy, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu Unie ani Singapuru.

3. Výbor se může rozhodnout, že zvýší nebo sníží počet členů odvolacího tribunálu o násobek tří. Dodatečná jmenování se provedou na stejném základě, jaký je uveden v odstavci 2.

4. Členové odvolacího tribunálu musí mít kvalifikaci požadovanou v jejich zemi ke jmenování do nejvyšších soudních funkcí, nebo musí být obecně uznávanými právníky. Musí mít speciální vědomosti nebo odborné znalosti v oblasti mezinárodního práva veřejného. Je žádoucí, aby měli odborné znalosti zejména v oblasti mezinárodního investičního práva, mezinárodního obchodního práva nebo v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních investičních nebo mezinárodních obchodních dohod.

5. Členové odvolacího tribunálu jsou jmenováni na osmileté funkční období. První funkční období tří losem určených osob ze šesti osob jmenovaných bezprostředně po vstupu této dohody v platnost se však prodlouží na dvanáct let. Funkční období člena může být po jeho uplynutí prodlouženo rozhodnutím výboru. Funkční mandáty se znovu obsadí, jakmile se uvolní. Osoba určená k nahrazení osoby, jejíž funkční období dosud neuplynulo, se mandátu ujme na dobu, která z funkčního období jejího předchůdce zbývá. Osoba, která zasedá v senátu odvolacího tribunálu v okamžiku, kdy skončí její funkční období, může se svolením předsedy odvolacího tribunálu v senátu zasedat i nadále, dokud nejsou řízení daného senátu ukončena, a pouze za tímto účelem je nadále považována za člena odvolacího tribunálu.
6. Odvolací tribunál má předsedu a místopředsedu, kteří odpovídají za organizační záležitosti. Budou jmenováni na čtyřleté funkční období a vyberou se losem z členů odvolacího tribunálu, kteří byli jmenováni v souladu s odst. 2 písm. c). Svoji funkci vykonávají na rotačním základě, jak je vylosuje předseda výboru. Předsedu v případě jeho nepřítomnosti nahrazuje místopředseda.
7. Odvolací tribunál projednává věci v senátech složených ze tří členů, z nichž jeden musí být jmenován v souladu s odst. 2 písm. a), druhý v souladu s odst. 2 písm. b) a třetí v souladu s odst. 2 písm. c). Senátu předsedá člen, který byl jmenován v souladu s odst. 2 písm. c).
8. Předseda odvolacího tribunálu jmenuje na rotačním základě členy senátu odvolacího tribunálu, který příslušné odvolání projedná, přičemž zajistí, aby složení každého senátu bylo náhodné a nepředvídatelné a aby všichni členové měli stejnou příležitost vykonávat svoji funkci.
9. Odvolací tribunál vypracuje vlastní pracovní postupy.

10. Členové odvolacího tribunálu zajistí, aby byli k dispozici a byli schopni vykonávat funkce stanovené v tomto oddíle.

11. Aby byla zajištěna dostupnost členů odvolacího tribunálu, vyplácí se jim měsíční honorář a odměna za každý odpracovaný den při výkonu funkce člena, jejichž výše je stanovena rozhodnutím výboru. Předseda odvolacího tribunálu a případně místopředseda obdrží odměnu za každý odpracovaný den při plnění funkcí předsedy odvolacího tribunálu podle tohoto oddílu.

12. Honorář a denní odměny předsedy nebo místopředsedy odvolacího tribunálu za práci při výkonu funkcí předsedy odvolacího tribunálu podle tohoto oddílu hradí obě strany stejnou měrou na účet spravovaný sekretariátem ICSID. Pokud jedna strana tento honorář nebo denní odměny neuhradí, může se je rozhodnout zaplatit druhá strana. Veškeré takové nedoplatky zůstávají splatné s příslušným úrokem.

13. Honorář a denní odměny mohou být na základě rozhodnutí výboru trvale přeměněny na pravidelnou mzdu. V takovém případě musí členové odvolacího tribunálu vykonávat svou funkci na plný úvazek a výbor stanoví jejich odměny a související organizační záležitosti. Členové odvolacího tribunálu nesmí v takovém případě vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesijní činnost, neudělí-li předseda odvolacího tribunálu mimořádně výjimku z tohoto pravidla.

14. Sekretariát ICSID působí jako sekretariát odvolacího tribunálu, kterému poskytuje náležitou podporu. Výdaje na tuto podporu tribunál rozdělí mezi strany sporu v souladu s článkem 3.21 (Náklady).

ČLÁNEK 3.11

Etické otázky

1. Členové tribunálu a odvolacího tribunálu jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti. Tyto osoby nesmí mít vztah k žádné vládě¹, a zejména nesmí jednat podle pokynů žádné vlády ani organizace, pokud jde o záležitosti související s daným sporem. Nesmí se zúčastňovat posuzování jakéhokoli sporu, který by mohl způsobit přímý nebo nepřímý střet zájmů. Musí přitom splňovat ustanovení přílohy 7 (Kodex chování pro členy tribunálu, odvolacího tribunálu a mediátory). Po svém jmenování mimoto nesmí vystupovat jako právní zástupce, znalec jmenovaný stranou nebo stranou určený svědek v žádném probíhajícím nebo novém sporu týkajícím se ochrany investic podle této nebo jakékoli jiné dohody či vnitrostátního práva.
2. Domnívá-li se strana sporu, že je člen ve střetu zájmů, zašle oznámení o námitce ke jmenování daného člena předsedovi tribunálu nebo v příslušných případech předsedovi odvolacího tribunálu. Oznámení o námitce musí být zasláno do 15 dní ode dne, kdy bylo straně sporu oznámeno složení senátu tribunálu nebo odvolacího tribunálu, nebo do 15 dní ode dne, kdy se strana sporu dozvěděla o příslušných skutečnostech, pokud je nemohla odůvodněně znát v době utváření senátu. V oznámení o námitce se uvedou důvody této námitky.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že skutečnost, že určitá osoba má příjem od vlády nebo byla dříve vládou zaměstnána či je v příbuzenském vztahu s osobou, která má příjem od vlády, neznamená sama o sobě, že daná osoba je nezpůsobilá.

3. Pokud se do 15 dní od data oznámení o námitce člen, proti němuž byla námitka vznesena, rozhodne z daného senátu neodstoupit, vydá předseda tribunálu nebo v příslušných případech předseda odvolacího tribunálu po slyšení stran sporu a poté, co dá dotyčnému členu možnost předložit připomínky, do 45 dní od přijetí oznámení o námitce rozhodnutí a neprodleně o něm vyrozumí strany sporu a ostatní členy senátu.

4. O námitkách proti jmenování předsedy tribunálu do senátu rozhoduje předseda odvolacího soudu a naopak.

5. Na základě odůvodněného doporučení předsedy odvolacího tribunálu mohou strany prostřednictvím rozhodnutí výboru odvolat člena z tribunálu nebo z odvolacího tribunálu, pokud je jeho jednání v rozporu s povinnostmi stanovenými v odstavci 1 a neslučitelné s tím, aby nadále působil jako člen tribunálu nebo odvolacího tribunálu. V případě, že se předmětného jednání údajně dopustil předseda odvolacího tribunálu, předloží odůvodněné doporučení předseda tribunálu prvního stupně. Ustanovení čl. 3.9 (Tribunál prvního stupně) odst. 5 a čl. 3.10 (Odvolací tribunál) odst. 4 se použijí obdobně pro obsazení volných funkčních mandátů, které mohou vzniknout na základě tohoto odstavce.

ČLÁNEK 3.12

Mnohostranný mechanismus řešení sporů

Strany usilují mezi sebou a s ostatními zúčastněnými obchodními partnery o zřízení mnohostranného tribunálu pro investice a odvolacího mechanismu pro řešení mezinárodních investičních sporů. Po vytvoření takového mnohostranného mechanismu zváží výbor přijetí rozhodnutí, jímž by bylo stanoveno, že se investiční spory v rámci tohoto oddílu budou rozhodovat podle tohoto mnohostranného mechanismu, a kterým by byla přijata vhodná přechodná opatření.

ČLÁNEK 3.13

Použitelné právo a pravidla výkladu

1. Tribunál rozhodne, zda zacházením, jež je předmětem žaloby, je porušena povinnost podle kapitoly dvě (Ochrana investic).

2. Podle odstavce 3 uplatňuje tribunál tuto dohodu ve výkladu, který je v souladu s Vídeňskou úmluvou o smluvním právu a s dalšími pravidly a zásadami mezinárodního práva použitelného mezi stranami¹.

3. Vzniknou-li závažné pochybnosti ohledně výkladu, jež mohou mít vliv na záležitosti související s touto dohodou, může výbor podle článku 4.1 (Výbor) odst. 4 písm. f) přijmout výklady ustanovení této dohody. Výklad přijatý výborem je závazný pro tribunál a odvolací tribunál, přičemž veškeré nálezy musí být v souladu s tímto rozhodnutím. Výbor může rozhodnout, že výklad bude mít závaznou platnost od určitého data.

ČLÁNEK 3.14

Žaloby, jež jsou z právního hlediska zjevně neopodstatněné

1. Žalovaná strana může nejpozději třicet dní po ustavení senátu tribunálu podle článku 3.9 (Tribunál prvního stupně) a v každém případě před prvním zasedáním senátu tribunálu podat námitku, že žaloba je z právního hlediska zjevně neopodstatněná.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že součástí použitelného práva nejsou vnitrostátní právní předpisy stran. Má-li tribunál rozhodnout, jaký je ve skutečnosti význam určitého ustanovení vnitrostátního právního předpisu jedné ze stran, drží se převládajícího výkladu daného ustanovení, jak jej uplatňují soudy nebo orgány dané strany, přičemž význam příslušného vnitrostátního právního předpisu vymezený tribunálem není závazný pro soudy nebo orgány žádné ze stran. Tribunál není příslušný k tomu, aby posuzoval legalitu opatření, které údajně představuje porušení této dohody, podle vnitrostátního práva strany sporu.

2. Žalovaná strana musí co nejvíce upřesnit podstatu námitky.
3. Poté, co dá tribunál stranám sporu příležitost předložit jejich připomínky k námitce, vydá na prvním zasedání senátu tribunálu nebo co nejdříve po něm rozhodnutí nebo předběžný nález o námitce.
4. Tímto postupem ani žádným rozhodnutím tribunálu není dotčeno právo žalované strany podat námitku podle článku 3.15 (Žaloby z právního hlediska nepodložené) nebo v průběhu řízení proti právnímu opodstatnění žaloby a není dotčena pravomoc tribunálu zabývat se dalšími námitkami jako předběžnými otázkami.

ČLÁNEK 3.15

Žaloby z právního hlediska nepodložené

1. Aniž je dotčena pravomoc tribunálu zabývat se jinými námitkami jako předběžnými otázkami nebo právo žalované strany vznést takové námitky v kteroukoli vhodnou dobu, zabývá se tribunál jakožto předběžnou otázkou veškerými námitkami žalované strany, že žaloba podaná podle tohoto oddílu nebo její část není z právního hlediska žalobou, k níž lze učinit nález ve prospěch žalující strany podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu), a to i kdyby byly uváděné skutečnosti považovány za pravdivé, a rozhoduje o nich. Tribunál může rovněž zvážit veškeré další relevantní skutečnosti, které nejsou předmětem sporu.

2. Námitka podle odstavce 1 musí být tribunálu předložena co nejdříve po ustavení senátu tribunálu a v žádném případě ne později než v den, který tribunál stanoví jako den, do nějž musí žalovaná strana předložit protiargumenty nebo obhajobu, nebo v případě změny žaloby v den, který tribunál stanoví jako den, do nějž musí žalovaná strana předložit svou reakci na změnu. Námitku podle odstavce 1 nelze podat, pokud probíhá řízení podle článku 3.14 (Žaloby, jež jsou z právního hlediska zjevně neopodstatněné), pokud tribunál po důkladném zvážení okolností případu podání námitky podle tohoto článku nepovolí.

3. Poté co tribunál obdrží námitku podle odstavce 1, a nepovažuje-li ji za zjevně nepodloženou, pozastaví řízení v dané věci, vypracuje časový rozvrh pro posouzení námitky, který je v souladu s rozvrhem, který vypracoval pro posouzení jakýchkoli jiných předběžných otázek, a vydá rozhodnutí nebo předběžný nález o námitce a uvede jeho důvody.

ČLÁNEK 3.16

Transparentnost řízení

Na spory v rámci tohoto oddílu se použije příloha 8 (Pravidla pro přístup veřejnosti k dokumentům, na slyšení a možnost třetích stran činit podání).

ČLÁNEK 3.17

Strana dohody, která není účastníkem sporu

1. Tribunál přijme od strany dohody, která není účastníkem sporu, ústní či písemná podání ohledně otázek výkladu smlouvy, nebo ji k tomu po konzultaci se stranami sporu vyzve.
2. Tribunál nemůže vyvozovat žádné závěry, nebyla-li na základě výzvy podle odstavce 1 předložena žádná podání ani odpovědi.
3. Tribunál zajistí, aby žádné podání nenarušovalo nebo zbytečně nezatěžovalo řízení nebo nespravedlivě nepoškozovalo kteroukoli ze stran sporu.
4. Tribunál rovněž zajistí, aby strany sporu dostaly přiměřenou příležitost vyjádřit své připomínky ohledně jakýchkoli podání strany dohody, která není účastníkem sporu.

ČLÁNEK 3.18

Nález

1. V případě, že tribunál rozhodne, že zacházením, jež je předmětem sporu, je porušena povinnost podle kapitoly dvě (Ochrana investic), může uložit pouze jedno z těchto opatření, nebo jejich kombinaci¹:

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že nález musí být vypracován na základě žádosti žalující strany a po zvážení veškerých připomínek stran sporu.

- a) finanční odškodnění a případné úroky a
- b) navrácení majetku, a to za předpokladu, že žalovaná strana může namísto navrácení majetku uhradit finanční odškodnění a případné úroky, jak stanoví tribunál v souladu s kapitolou dvě (Ochrana investic).

2. Finanční odškodnění nesmí přesahovat ztrátu, kterou utrpěla žalující strana nebo případně její místně usazená společnost v důsledku porušení příslušných ustanovení kapitoly dvě (Ochrana investic), sníženou o veškerá předchozí odškodnění nebo náhrady, jež dotčená strana již poskytla. Tribunál neukládá náhradu škody s represivní funkcí.

3. Je-li žaloba podána jménem místně usazené společnosti, vydá se nález tribunálu pro tuto společnost.

4. Obecně platí, že tribunál vydá předběžný nález do 18 měsíců ode dne podání žaloby. Pokud tribunál usoudí, že nemůže předběžný nález vydat do 18 měsíců, informuje písemně strany sporu o důvodech odkladu a zároveň uvede odhad lhůty, ve které předběžný nález vydá. Předběžný nález se stane konečným, pokud od jeho vydání uplynulo 90 dní a žádná strana sporu se proti němu neodvolala k odvolacímu tribunálu.

ČLÁNEK 3.19

Odvolací řízení

1. Každá strana sporu může u odvolacího tribunálu podat odvolání proti předběžnému nálezu do 90 dnů od jeho vydání. Odvolání lze podat z těchto důvodů:

- a) tribunál se dopustil nesprávného výkladu nebo uplatňování platných právních předpisů;
- b) tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, včetně posouzení příslušného vnitrostátního právního předpisu, nebo
- c) důvody stanovené v článku 52 úmluvy ICSID, nejedná-li se o důvody uvedené v písmenech a) a b).

2. V případě, že tribunál odvolání zamítne, stane se předběžný nález konečným. Odvolací tribunál může rovněž odvolání zamítnout urychleně, pokud je zřejmé, že je zjevně nepodložené, přičemž v takovém případě se předběžný nález stane konečným.

3. Je-li odvolání řádně podložené, odvolací tribunál změní nebo zamítne právní zjištění a závěry v předběžném nálezu v celém rozsahu nebo zčásti. Odvolací tribunál vrátí věc tribunálu, přičemž přesně popíše, jakým způsobem změnil nebo zamítl příslušná zjištění a závěry tribunálu. Tribunál je zjištěními a závěry odvolacího tribunálu vázán a po případném vyslechnutí stran sporu svůj předběžný nález odpovídajícím způsobem zreviduje. Tribunál se vynasnaží vydat revidovaný nález do 90 dní poté, co mu byla věc vrácena.

4. Obecně platí, že délka odvolacího řízení nepřekročí dobu 180 dní ode dne, kdy strana sporu formálně oznámí své rozhodnutí se odvolat, do dne, kdy odvolací tribunál vydá své rozhodnutí. Pokud odvolací tribunál usoudí, že nemůže své rozhodnutí vydat do 180 dní, informuje písemně strany sporu o důvodech odkladu a zároveň uvede odhad lhůty, ve které své rozhodnutí vydá. V žádném případě však délka řízení nepřekročí dobu 270 dní.
5. Strana sporu, která podává odvolání, poskytne záruku na úhradu nákladů odvolacího řízení. Strana sporu rovněž poskytne jakoukoli další případnou záruku, kterou nařídí odvolací tribunál.
6. Ustanovení článku 3.8 (Financování třetí stranou), přílohy 8 (Pravidla pro přístup veřejnosti k dokumentům, na slyšení a možnost třetích stran činit podání), článku 3.17 (Strana dohody, která není účastníkem sporu) a článku 3.21 (Náklady) se použijí obdobně v souvislosti s odvolacím řízením.

ČLÁNEK 3.20

Odškodnění nebo jiné náhrady

Žalovaná strana neuplatní a tribunál nepřijme jako obhajobu, protinárok, právo na započtení nebo z jakéhokoli jiného důvodu skutečnost, že žalující strana obdržela nebo obdrží odškodnění nebo jinou náhradu na základě pojistné smlouvy nebo záruky na celou škodu nebo její část, které požaduje ve sporu zahájeném podle tohoto oddílu.

ČLÁNEK 3.21

Náklady

1. Tribunál nařídí, aby náklady řízení hradila neúspěšná strana sporu. Za výjimečných okolností může tribunál náklady mezi strany sporu rozdělit, pokud je toho názoru, že rozdělení je vzhledem k okolnostem případu vhodné.
2. Ostatní opodstatněné náklady, včetně nákladů na právní zastoupení a pomoc, nese neúspěšná strana, nerozhodne-li tribunál, že takové rozdělení nákladů není vzhledem k okolnostem případu vhodné.
3. Pokud byly úspěšné jen některé části žaloby, musí být uložené náklady poměrně upraveny podle počtu či rozsahu úspěšných částí žaloby.
4. Je-li žaloba nebo její části zamítnuty za použití článku 3.14 (Žaloby, jež jsou z právního hlediska zjevně neopodstatněné) nebo článku 3.15 (Žaloby z právního hlediska nepodložené), tribunál nařídí, aby veškeré náklady související s takovou žalobou nebo jejími částmi, včetně nákladů řízení a dalších opodstatněných nákladů, mj. nákladů na právní zastoupení a pomoc, nesla neúspěšná strana sporu.

5. Výbor zváží přijetí doplňkových pravidel o poplatcích za účelem stanovení maximální výše nákladů na právní zastoupení a pomoc, kterou mohou nést konkrétní kategorie neúspěšných stran sporu. Tato doplňková pravidla musí brát v úvahu finanční zdroje žalující strany, která je fyzickou osobou či malým nebo středním podnikem. Výbor se vynasnaží přijmout tato doplňková pravidla nejpozději do jednoho roku po vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 3.22

Vymáhání nálezů

1. Nález vydaný podle tohoto oddílu je právně vymahatelný teprve poté, co se stane konečným podle čl. 3.18 (Nález) odst. 4 nebo podle čl. 3.19 (Odvolací řízení) odst. 2 nebo odst. 3. Konečné nálezy podle tohoto oddílu vydané tribunálem jsou závazné pro strany sporu a nelze se proti nim odvolat, ani nelze požádat o jejich přezkum, vynětí, zrušení nebo o jinou nápravu¹.
2. Každá strana uzná nález vydaný podle této dohody jako závazný a vymáhá peněžitý závazek na svém území, jako kdyby se jednalo o konečný rozsudek soudu této strany.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že to stranám sporu nebrání požádat tribunál o přezkum, opravu nebo výklad nálezu, například podle článků 50 a 51 úmluvy ICSID nebo článků 37 a 38 pravidel UNCITRAL pro rozhodčí řízení nebo podle rovnocenných ustanovení jiných pravidel, podle toho, která pravidla se na dané řízení použijí.

3. Výkon nálezu se řídí právními předpisy o výkonu rozsudků nebo nálezů platnými tam, kde se tento výkon žádá.

4. Pro upřesnění je třeba uvést, že ustanovení článku 4.11 (Neexistence přímého účinku) kapitoly čtyři (Institucionální, obecná a závěrečná ustanovení) nebrání uznávání, výkonu a vymáhání nálezů vydaných podle tohoto oddílu.

5. Pro účely článku I Newyorské úmluvy jsou konečné nálezy vydané podle tohoto oddílu rozhodčími nálezy týkajícími se nároků považovaných za vzniklé z obchodního vztahu nebo transakce.

6. Pro upřesnění a s výhradou odstavce 1 je třeba uvést, že v případě, že byl podán návrh na zahájení řízení o řešení sporu podle čl. 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) odst. 1 písm. a), považuje se konečný nález vydaný podle tohoto oddílu za nález podle kapitoly IV oddílu 6 úmluvy ICSID.

ČLÁNEK 3.23

Úloha stran dohody

1. Žádná ze stran neposkytne diplomatickou ochranu ani nepodá mezinárodní žalobu, pokud jde o spor, s jehož předložením tribunálu podle tohoto oddílu jeden z jejích investorů a druhá strana souhlasili nebo který takto předložili, pokud tato druhá strana splnila a dodržela nález v tomto sporu vydaný. Diplomatická ochrana pro účely tohoto odstavce nezahrnuje neformální diplomatické výměny za jediným účelem usnadnit řešení sporu.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že odstavec 1 nevylučuje možnost, aby strana využila postupů pro řešení sporů podle oddílu B (Řešení sporů mezi stranami) kapitoly tři (Řešení sporů), pokud jde o opatření obecné působnosti, a to i pokud jde o opatření, jež údajně porušilo dohodu, pokud je o konkrétní investici, na niž byla podána žaloba podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu), a není jím dotčen článek 3.17 (Strana dohody, která není účastníkem sporu).

ČLÁNEK 3.24

Konsolidace

1. Týkají-li se dvě či více žalob podaných zvlášť k tribunálu podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) stejné právní otázky či skutkové podstaty a vycházejí-li ze stejných událostí nebo okolností, může strana sporu požádat o ustavení zvláštního senátu tribunálu (dále jen „konsolidační senát“) a o to, aby tento senát vydal příkaz ke konsolidaci v souladu s:

- a) dohodou všech stran sporu, které si přejí být do příkazu zahrnuty; v takovém případě podají strany sporu společnou žádost v souladu s odstavcem 3, nebo
- b) odstavci 2 až 12, pokud si do příkazu přeje být zahrnuta jen jedna žalovaná strana.

2. Strana sporu, jež žádá příkaz ke konsolidaci, musí nejprve vydat oznámení ostatním stranám sporu, jež si přejí být do příkazu zahrnuty. Toto oznámení musí obsahovat tyto údaje:

- a) jména a adresy všech stran sporu, jež si přejí být do příkazu zahrnuty;
- b) žaloby či jejich části, jež mají být do příkazu zahrnuty, a
- c) důvody, proč je příkaz požadován.

Strany sporu se vynasnaží dohodnout se na požadovaném příkazu ke konsolidaci a na příslušných pravidlech pro řešení sporů.

3. Nedosáhnou-li strany sporu uvedené v odstavci 2 dohody o konsolidaci do třiceti dní od oznámení, může strana sporu požádat o příkaz ke konsolidaci podle odstavců 3 až 7. Žádost předá písemně předsedovi tribunálu a všem stranám sporu, jež si přejí být do příkazu zahrnuty. Tato žádost musí obsahovat tyto údaje:

- a) jména a adresy všech stran sporu, jež si přejí být do příkazu zahrnuty;
- b) žaloby či jejich části, jež mají být do příkazu zahrnuty, a
- c) důvody, proč je příkaz požadován.

Pokud strany sporu dosáhly dohody o konsolidaci žalob, podají společnou žádost k předsedovi tribunálu v souladu s tímto odstavcem.

4. Neshledá-li předseda tribunálu do třiceti dní od obdržení žádosti podle odstavce 3, že je žádost zjevně nepodložená, ustaví se v souladu s čl. 3.9 (Tribunál prvního stupně) odst. 8 konsolidační senát tribunálu.

5. Konsolidační senát vede řízení takto:

- a) nedohodnou-li se všechny strany sporu jinak, pokud byly všechny žaloby, pro něž se žádá příkaz ke konsolidaci, podány podle týchž pravidel pro řešení sporů, postupuje konsolidační senát podle těchto pravidel;
- b) pokud žaloby, pro něž se žádá příkaz ke konsolidaci, nebyly podány podle týchž pravidel pro řešení sporů:
 - i) mohou se strany sporu dohodnout na příslušných pravidlech pro řešení sporů uvedených v článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu), která se použijí pro konsolidační řízení, nebo
 - ii) nemohou-li se strany sporu dohodnout na týchž pravidlech pro řešení sporů do třiceti dní od podání žádosti podle odstavce 3, použijí se pro konsolidační řízení pravidla UNCITRAL pro rozhodčí řízení.

6. Je-li konsolidační senát přesvědčen, že dvě nebo více žalob, které byly podány podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu), se týkají stejné právní otázky či skutkové podstaty a vycházejí ze stejných událostí nebo okolností, může v zájmu spravedlivého a účinného rozhodnutí o žalobách, včetně konzistentnosti nálezů, a poté, co vyslechne strany sporu, na základě příkazu:

- a) převzít příslušnost nad všemi žalobami nebo nad jejich částí a provádět slyšení a rozhodovat o nich společně, nebo
- b) převzít příslušnost nad jednou nebo více žalobami, u nichž má za to, že rozhodnutí pomůže při rozhodování o ostatních, a provádět slyšení a rozhodovat o nich.

7. Pokud byl zřízen konsolidační senát, může žalující strana, která podala žalobu podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu) a která nebyla uvedena v žádosti podle odstavce 3, písemně požádat konsolidační senát, aby byla zahrnuta do jakéhokoli příkazu podle odstavce 6. Taková žádost musí splňovat požadavky stanovené v odstavci 3.

8. Na žádost strany sporu může konsolidační senát, dokud nevydá rozhodnutí podle odstavce 6, nařídit, aby bylo řízení senátu ustaveného podle článku 3.9 (Tribunál prvního stupně) pozastaveno, pokud tento senát své řízení již neodložil.

9. Senát tribunálu ustavený podle článku 3.9 (Tribunál prvního stupně) není nadále příslušný k rozhodování o žalobě nebo jejích částech, nad nimiž převzal příslušnost konsolidační senát, a řízení senátu ustaveného podle článku 3.9 (Tribunál prvního stupně) se proto pozastaví nebo odloží.

10. Nález konsolidačního senátu týkající se žalob nebo jejich částí, nad nimiž převzal příslušnost, je pro senáty ustavené podle článku 3.9 (Tribunál prvního stupně) závazný, pokud jde o tyto žaloby, ode dne, kdy se nález stane konečným podle čl. 3.18 (Nález) odst. 4 nebo podle čl. 3.19 (Odvolací řízení) odst. 2 nebo odst. 3.

11. Žalující strana může svou žalobu nebo její část, které jsou předmětem konsolidace, stáhnout z řízení o řešení sporu podle tohoto článku, jestliže taková žaloba nebo její část nemůže být poté opětovně podána podle článku 3.6 (Podání žaloby k tribunálu).

12. Na žádost jedné ze stran sporu může konsolidační senát přijmout taková opatření, jež považuje za vyhovující, aby zachoval důvěrnost chráněných informací dané strany sporu vůči ostatním stranám sporu. Tato opatření mohou zahrnovat povolení, aby byla ostatním stranám sporu podána upravená verze dokumentů obsahujících chráněné informace, nebo ujednání, že se části slyšení budou konat neveřejně.

ODDÍL B

ŘEŠENÍ SPORŮ MEZI STRANAMI

ČLÁNEK 3.25

Oblast působnosti

Není-li výslovně uvedeno jinak, použije se tento oddíl v případě jakéhokoli sporu v souvislosti s výkladem a použitím ustanovení této dohody.

ČLÁNEK 3.26

Konzultace

1. Strany se vynasnaží veškeré spory týkající se výkladu a použití ustanovení zmíněných v článku 3.25 (Oblast působnosti) řešit v dobré víře konzultacemi s cílem dohodnout se na oboustranně přijatelném řešení.
2. Strana, která si přeje zahájit konzultaci, podá druhé straně a v kopii výboru písemnou žádost, ve které uvede důvod své žádosti a rovněž všechna sporná opatření, použitelná ustanovení zmíněná v článku 3.25 (Oblast působnosti) a důvody, proč je považuje za použitelná.
3. Konzultace se uskuteční do třiceti dnů od data obdržení žádosti a probíhají na území žalované strany, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do šedesáti dnů od data obdržení žádosti, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v případných dalších řízeních.
4. V naléhavých situacích se konzultace zahájí do patnácti dnů od data obdržení žádosti a považují se za ukončené do třiceti dnů od data obdržení žádosti, pokud se strany nedohodnou jinak.

5. Pokud strana, jíž je žádost o konzultace směřována, neodpoví do deseti dnů od data jejího obdržení nebo pokud se konzultace neuskuteční ve lhůtách stanovených v odstavci 3 nebo odstavci 4 nebo pokud se konzultace uskutečnily, aniž by se dosáhlo oboustranně přijatelného řešení, může žalující strana požádat o ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 3.28 (Zahájení rozhodčího řízení).

ČLÁNEK 3.27

Mediace

Kterákoli ze stran může požádat druhou stranu, aby se zúčastnila postupu mediace podle přílohy 10 (Postup mediace pro řešení sporů mezi stranami) ve vztahu k opatření, které má nepříznivý vliv na investice mezi stranami.

ČLÁNEK 3.28

Zahájení rozhodčího řízení

1. Pokud se stranám nepodaří vyřešit spor na základě konzultací podle článku 3.26 (Konzultace), může žalující strana v souladu s tímto článkem požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.

2. Písemná žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se zašle žalované straně a výboru. Žalující strana ve své žádosti uvede konkrétní sporné opatření a vysvětlí, jak toto opatření porušuje ustanovení zmíněná v článku 3.25 (Oblast působnosti), a to způsobem dostatečným k jasnému vysvětlení právního základu stížnosti.

ČLÁNEK 3.29

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.
2. Do pěti dnů od data, kdy žalovaná strana obdržela žádost uvedenou v čl. 3.28 (Zahájení rozhodčího řízení) odst. 1, zahájí strany konzultace s cílem dohodnout se na složení rozhodčího tribunálu.
3. Nejsou-li strany schopny se dohodnout do deseti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 na předsedovi rozhodčího tribunálu, vybere předseda výboru nebo jeho zástupce do dvaceti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 losem jednoho rozhodce, který bude předsedou, ze seznamu uvedeného v čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 1.
4. Nejsou-li strany schopny se dohodnout do deseti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 na rozhodcích:

- a) může každá strana z osob na seznamu stanoveném v čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 2 do patnácti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 vybrat jednoho rozhodce, který nebude předsedou, a
- b) pokud žádná strana nevybere rozhodce podle odst. 4 písm. a), vybere předseda výboru nebo jeho zástupce do dvaceti dnů po zahájení konzultací podle odstavce 2 losem zbývajících rozhodce z osob navrhovaných stranou podle čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 2.

5. V případě, že seznam stanovený v čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 2 není vytvořen v požadované lhůtě podle odstavce 4:

- a) pokud obě strany navrhly osoby podle čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 2, může každá strana z navrhovaných osob do patnácti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 vybrat jednoho rozhodce, který nebude předsedou. Pokud strana rozhodce nevybere, vybere jej předseda výboru nebo jeho zástupce losem z osob navrhovaných stranou, která rozhodce nevybrala, nebo
- b) pokud osoby podle čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 2 navrhla pouze jedna strana, může každá strana z navrhovaných osob do patnácti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 vybrat jednoho rozhodce, který nebude předsedou. Pokud strana rozhodce nevybere, vybere jej předseda výboru nebo jeho zástupce losem z navrhovaných osob.

6. V případě, že seznam stanovený v čl. 3.44 (Seznamy rozhodců) odst. 1 není vypracován ve lhůtě podle odstavce 3, vybere se předseda losem z bývalých členů odvolacího orgánu WTO, kteří nejsou občany žádné ze stran.
7. Za datum ustavení rozhodčího tribunálu se považuje den, kdy byl vybrán poslední ze tří rozhodců.
8. Výměna rozhodců se uskuteční pouze z důvodů a v souladu s postupy uvedenými v bodech 19 až 25 přílohy 9 (Jednací řád pro rozhodčí řízení).

ČLÁNEK 3.30

Předběžné rozhodnutí o naléhavosti

Požaduje-li to strana, vydá rozhodčí tribunál do deseti dnů ode dne svého ustavení předběžné rozhodnutí, zda daný případ považuje za naléhavý.

ČLÁNEK 3.31

Průběžná zpráva tribunálu

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám průběžnou zprávu obsahující zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní zdůvodnění zjištění a doporučení nejpozději 90 dnů od data ustavení rozhodčího tribunálu. Pokud usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, musí o tom předseda rozhodčího tribunálu písemně uvědomit strany a výbor s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného vydání průběžné zprávy. Za žádných okolností nesmí rozhodčí tribunál průběžnou zprávu vydat později než 120 dnů ode dne svého ustavení.
2. Kterákoli strana může do třiceti dnů od oznámení předložit písemnou žádost, aby rozhodčí tribunál přezkoumal konkrétní aspekty průběžné zprávy.
3. V naléhavých případech vynaloží rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby vydal průběžnou zprávu, a kterákoli strana může podat písemnou žádost, aby rozhodčí tribunál přezkoumal konkrétní aspekty průběžné zprávy v poloviční lhůtách, než jaké jsou stanoveny v odstavcích 1 a 2.
4. Rozhodčí tribunál posoudí písemné připomínky stran k průběžné zprávě a poté může svou zprávu změnit a provést jakékoli další šetření, které považuje za nezbytné. Závěry uvedené v konečném rozhodnutí tribunálu musí zahrnovat dostatečné argumenty vznesené v průběhu fáze prozatímního přezkumu a jasné odpovědi na písemné připomínky obou stran.

ČLÁNEK 3.32

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí stranám a výboru do 150 dnů ode dne svého ustavení. Pokud usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, uvědomí o tom předseda rozhodčího tribunálu písemně strany a výbor s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného vydání rozhodnutí. Za žádných okolností nesmí rozhodčí tribunál své rozhodnutí vydat později než 180 dnů ode dne svého ustavení.
2. V naléhavých případech vyvine rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby bylo rozhodnutí vydáno do 75 dnů ode dne jeho ustavení. Za žádných okolností nesmí rozhodčí tribunál své rozhodnutí vydat později než 90 dnů ode dne svého ustavení.

ČLÁNEK 3.33

Dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu

Každá strana přijme veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu v dobré víře a obě strany se vynasnaží o dohodu ohledně lhůty pro splnění požadavků tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK 3.34

Přiměřená lhůta pro dosažení souladu s rozhodnutím

1. Nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy dotčené strany obdrží oznámení o rozhodnutí rozhodčího tribunálu, sdělí žalovaná strana žalující straně a výboru, jakou lhůtu bude potřebovat k dosažení souladu s rozhodnutím (dále jen „přiměřená lhůta“), není-li možné splnit jeho požadavky okamžitě.
2. Pokud se strany nemohou dohodnout na přiměřené lhůtě pro dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu, požádá žalující strana do dvaceti dnů od obdržení oznámení učiněného žalovanou stranou podle odstavce 1 písemně původní rozhodčí tribunál, aby délku přiměřené lhůty určil. Taková žádost musí být současně oznámena druhé straně a výboru. Původní rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí stranám a oznámí ho výboru do dvaceti dnů ode dne podání žádosti.
3. Není-li již některý člen původního rozhodčího tribunálu k dispozici, použijí se postupy stanovené v článku 3.29 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí do 35 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 2.
4. Žalovaná strana písemně informuje žalující stranu o tom, jak postupuje při dosahování souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu nejméně jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty.

5. Přiměřenou lhůtu lze na základě vzájemné dohody mezi stranami prodloužit.

ČLÁNEK 3.35

Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu

1. Žalovaná strana oznámí před uplynutím přiměřené lhůty žalující straně sporu a výboru opatření, která přijala v zájmu dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu.
2. V případě neshody mezi stranami ohledně existence nebo souladu jakéhokoli opatření oznámeného podle odstavce 1 s ustanoveními uvedenými v článku 3.25 (Oblast působnosti) může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál o rozhodnutí v této věci. V takové žádosti musí být uvedeno konkrétní sporné opatření a ustanovení článku 3.25 (Oblast působnosti), s nimiž je dané opatření údajně v rozporu, a to způsobem dostatečným k jasnému vysvětlení právního základu stížnosti, a vysvětlení, jakým způsobem je toto opatření v rozporu s ustanoveními uvedenými v článku 3.25 (Oblast působnosti). Původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí do 45 dnů od podání žádosti.
3. Není-li již některý člen původního rozhodčího tribunálu k dispozici, použijí se postupy stanovené v článku 3.29 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí do 60 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 2.

ČLÁNEK 3.36

Dočasná nápravná opatření v případě nesouladu s rozhodnutím

1. Pokud žalovaná strana neoznámí opatření přijaté s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu před uplynutím přiměřené lhůty nebo pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že nebylo přijato žádné opatření k dosažení souladu nebo že opatření oznámené podle čl. 3.35 (Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu) odst. 1 je v rozporu s povinnostmi strany podle ustanovení uvedených v článku 3.25 (Oblast působnosti), zahájí žalovaná strana jednání s žalující stranou s cílem dosáhnout vzájemně přijatelné dohody o vyrovnání.
2. Pokud do 30 dnů po uplynutí přiměřené lhůty nebo od vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 3.35 (Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu), že nebylo přijato žádné opatření k dosažení souladu nebo že opatření přijaté k dosažení souladu je v rozporu s ustanoveními uvedenými v článku 3.25 (Oblast působnosti), není dosaženo dohody o vyrovnání, je žalující strana oprávněna po oznámení druhé straně a výboru přijmout vhodná opatření na úrovni odpovídající zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením. Tato opatření musí být specifikována v daném oznámení. Žalující strana může tato opatření přijmout kdykoli po uplynutí deseti dnů ode dne, kdy žalovaná strana obdržela oznámení, pokud žalovaná strana nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 3.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že opatření přijatá žalující stranou nejsou úměrná zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby přijal rozhodnutí v této věci. Tato žádost musí být žalující straně a výboru oznámena před uplynutím desetidenní lhůty uvedené v odstavci 2. Původní rozhodčí tribunál, případně s přihlédnutím ke stanovisku odborníků, oznámí své rozhodnutí ohledně úrovně pozastavení závazků stranám a výboru do 30 dnů od data podání žádosti. Opatření smí být přijata až poté, co původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí, přičemž veškerá opatření musí být v souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu.

4. Není-li již některý člen původního rozhodčího tribunálu k dispozici, použijí se postupy podle článku 3.29 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí do 45 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 3.

5. Opatření podle tohoto článku jsou dočasná a použijí se pouze do té doby, než:

- a) strany dosáhnou oboustranně přijatelného řešení podle článku 3.39 (Oboustranně přijatelné řešení), nebo
- b) strany dosáhnou dohody ohledně toho, zda žalovaná strana přijetím opatření oznámeného podle čl. 3.37 (Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím po přijetí dočasných nápravných opatření v případě nesouladu s rozhodnutím) odst. 1 dosáhla souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.25 (Oblast působnosti), nebo

- c) je jakékoli opatření, které není v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.25 (Oblast působnosti), zrušeno či změněno tak, aby bylo v souladu s uvedenými ustanoveními, jak stanoví čl. 3.37 (Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím po přijetí dočasných nápravných opatření v případě nesouladu s rozhodnutím) odst. 2.

ČLÁNEK 3.37

Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím po přijetí dočasných nápravných opatření v případě nesouladu s rozhodnutím

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně a výboru opatření, která přijala za účelem dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu, a svou žádost o ukončení opatření uplatňovaných žalující stranou.
2. Pokud strany nedospějí k dohodě ohledně toho, zda žalovaná strana přijetím oznámeného opatření dosáhla souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.25 (Oblast působnosti), do 30 dnů ode dne obdržení oznámení, požádá žalující strana písemně původní rozhodčí tribunál o přijetí rozhodnutí v této věci. Taková žádost musí být současně oznámena druhé straně a výboru. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu se oznámí stranám a výboru do 45 dnů ode dne podání žádosti. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že opatření přijaté za účelem dosažení souladu s rozhodnutím odpovídá ustanovením uvedeným v článku 3.25 (Oblast působnosti), ukončí se opatření uvedená v článku 3.36 (Dočasná nápravná opatření v případě nesouladu s rozhodnutím).

ČLÁNEK 3.38

Pozastavení a ukončení rozhodčího řízení

1. Rozhodčí tribunál na písemnou žádost obou stran kdykoli pozastaví svou činnost na dobu, na níž se strany dohodnou a která nepřesahuje 12 měsíců, a znovu se ujme práce na konci tohoto dohodnutého období na písemnou žádost žalující strany, nebo před koncem tohoto dohodnutého období na písemnou žádost obou stran. Pokud žalující strana nepožádá, aby se rozhodčí tribunál znovu ujal práce, před koncem dohodnutého období pozastavení, považuje se postup řešení sporu zahájený podle tohoto oddílu za ukončený. Podle článku 3.45 (Vztah k závazkům v rámci WTO) nejsou pozastavením a ukončením práce rozhodčího tribunálu dotčena práva žádné ze stran v dalších řízeních.
2. Strany se mohou kdykoli písemně dohodnout, že postup řešení sporu zahájený podle tohoto oddílu ukončí.

ČLÁNEK 3.39

Oboustranně přijatelné řešení

Strany se mohou kdykoliv vzájemně dohodnout na řešení sporu podle tohoto oddílu. Pokud se na takovém řešení dohodnou, oznámí jej výboru a rozhodčímu tribunálu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na tento požadavek a postupy řešení sporů zahájené podle tohoto oddílu se pozastaví. Postup se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení dokončení všech těchto vnitrostátních postupů.

ČLÁNEK 3.40

Jednací řád

1. Postupy řešení sporů podle tohoto oddílu se řídí ustanoveními přílohy 9 (Jednací řád pro rozhodčí řízení).
2. Veškerá zasedání rozhodčího tribunálu jsou přístupná veřejnosti v souladu s ustanoveními přílohy 9 (Jednací řád pro rozhodčí řízení).

ČLÁNEK 3.41

Předkládání informací

1. Na žádost jedné ze stran nebo z vlastního podnětu si rozhodčí tribunál může obstarat informace od jakéhokoli zdroje, který považuje za vhodný pro řízení rozhodčího tribunálu, a to včetně stran, které se sporu účastní. Rozhodčí tribunál má také právo si vyžádat znalecké posudky, považuje-li to za vhodné. Rozhodčí tribunál konzultuje výběr znalců se stranami. Informace získané tímto způsobem musí být zpřístupněny stranám a musí jim být předloženy k vyjádření.
2. Zainteresované fyzické nebo právnické osoby stran jsou oprávněny předložit rozhodčímu tribunálu informace *amicus curiae* v souladu s ustanoveními přílohy 9 (Jednací řád pro rozhodčí řízení).

ČLÁNEK 3.42

Pravidla výkladu

Rozhodčí tribunál vykládá ustanovení uvedená v článku 3.25 (Oblast působnosti) podle obvyklých pravidel výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných ve Vídeňské úmluvě o smluvním právu. Je-li některý závazek podle této dohody totožný se závazkem podle Dohody o WTO, vezme rozhodčí tribunál v úvahu jakýkoli relevantní výklad uvedený v rozhodnutích Orgánu WTO pro řešení sporů (dále jen „DSB“). Rozhodnutím rozhodčího tribunálu nelze rozšířit ani omezit práva a povinnosti stanovené v ustanoveních uvedených v článku 3.25 (Oblast působnosti).

ČLÁNEK 3.43

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se vynasnaží dospět ke každému rozhodnutí cestou konsensu. Pokud však není možné k rozhodnutí dospět cestou konsensu, přijme se rozhodnutí o sporné záležitosti většinovým hlasováním.
2. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu je pro strany závazné a nevytváří práva nebo povinnosti pro fyzické nebo právnické osoby. Rozhodnutí musí obsahovat zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení uvedených v článku 3.25 (Oblast působnosti) a odůvodnění zjištění a učiněných závěrů. Výbor zveřejní rozhodnutí rozhodčího tribunálu v jeho úplnosti, pokud se nerozhodne jinak v zájmu zajištění důvěrnosti informací, jež kterákoli strana označí za důvěrné.

ČLÁNEK 3.44

Seznamy rozhodců

1. Strany sestaví po vstupu této dohody v platnost seznam pěti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu uvedeného v článku 3.29 (Ustavení rozhodčího tribunálu).
2. Výbor sestaví nejpozději do šesti měsíců od vstupu této dohody v platnost seznam nejméně deseti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Každá strana navrhne po vstupu této dohody v platnost nejméně pět osob pro výkon funkce rozhodce.
3. Výbor zajistí, aby se seznamy osob pro výkon funkce předsedy či rozhodce stanovené v odstavcích 1 a 2 udržovaly v aktuálním stavu.
4. Rozhodci musí mít odborné znalosti nebo zkušenosti v oblasti práva a mezinárodního obchodu nebo investic, nebo v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních obchodních dohod. Musí být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nesmí být spojeni s vládou žádné ze stran a musí splňovat požadavky přílohy 11 (Kodex chování pro rozhodce a mediátory).

ČLÁNEK 3.45

Vztah k závazkům v rámci WTO

1. Uplatněním ustanovení tohoto oddílu týkajících se řešení sporů není dotčeno žádné opatření v rámci WTO, včetně řízení o řešení sporů.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud některá ze stran ve vztahu ke konkrétnímu opatření zahájila řízení o řešení sporu podle buď tohoto oddílu, nebo podle Dohody o WTO, nesmí zahájit řízení o řešení sporu ohledně téhož opatření v rámci jiného fóra, dokud nebude ukončeno první řízení. Kromě toho nesmí strana zahájit řízení o řešení sporu podle tohoto oddílu a podle dohody o WTO, nejedná-li se o případ, kdy se spor týká povinností, jež se v uvedených dvou dohodách podstatně odlišují, nebo pokud vybrané fórum z procesních nebo jurisdikčních důvodů neučinilo zjištění ohledně žádosti o řešení dotčeného závazku a nestalo se tak na základě porušení povinnosti strany sporu jednat řádně.
3. Pro účely odstavce 2:
 - a) řízení o řešení sporů podle Dohody o WTO se považují za zahájená žádostí strany o ustavení tribunálu podle článku 6 Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů obsaženého v příloze 2 Dohody o WTO (dále jen „DSU“) a za ukončená, když DSB přijme zprávu tribunálu nebo případně zprávu Odvolacího orgánu podle článku 16 a čl. 17 odst. 14 DSU, a

- b) řízení o řešení sporů podle tohoto oddílu se považují za zahájená žádostí strany o ustavení rozhodčího tribunálu podle čl. 3.28 (Zahájení rozhodčího řízení) odst. 1 a za ukončená, když rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí stranám a výboru podle čl. 3.32 (Rozhodnutí rozhodčího tribunálu) odst. 2 nebo pokud strany dosáhly oboustranně přijatelného řešení podle článku 3.39 (Oboustranně přijatelné řešení).

4. Žádné ustanovení tohoto oddílu nebrání kterékoli straně, aby uplatnila pozastavení závazků schválených DSB. Dohody o WTO ani EUSFTA se nelze dovolávat s cílem zabránit kterékoli straně v přijetí vhodných opatření podle článku 3.36 (Dočasná nápravná opatření v případě nesouladu s rozhodnutím) tohoto oddílu.

ČLÁNEK 3.46

Lhůty

1. Všechny lhůty stanovené v tomto oddíle, včetně lhůt pro oznámení rozhodnutí rozhodčích tribunálů, se počítají v kalendářních dnech ode dne následujícího po opatření nebo skutečnosti, kterých se týkají, není-li stanoveno jinak.
2. Veškeré lhůty uvedené v tomto oddíle mohou být po vzájemné dohodě stran změněny.

KAPITOLA ČTYŘI

INSTITUCIONÁLNÍ, OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 4.1

Výbor

1. Strany zřizují výbor složený ze zástupců strany EU a Singapuru.
2. Výbor zasedá obvykle jednou za dva roky nebo bez zbytečné prodlevy na žádost kterékoli strany střídavě v Unii nebo v Singapuru. Výboru spolupředsedá ministr obchodu a průmyslu Singapuru a člen Evropské komise odpovědný za obchod, nebo jejich zástupci. Výbor se dohodne na harmonogramu zasedání a stanoví pořad jednání a může přijmout svůj vlastní jednací řád.
3. Výbor:
 - a) zajišťuje řádné fungování této dohody;
 - b) dohlíží na provádění a uplatňování této dohody a usnadňuje je a podporuje obecné cíle dohody;

- c) posuzuje, jak dále posilovat investiční vztahy mezi stranami;
 - d) zkoumá obtíže, které mohou nastat při provádění kapitoly tři (Řešení sporů) oddílu A (Řešení sporů mezi investory a stranami) a zvažuje možná zlepšení, zejména s ohledem na zkušenosti a vývoj na jiných mezinárodních fórech;
 - e) přezkoumává obecně fungování kapitoly tři (Řešení sporů) oddílu A (Řešení sporů mezi investory a stranami), a to i s ohledem na jakékoli otázky vyplývající z úsilí vytvořit mnohostranný mechanismus řešení sporů podle článku 3.12 (Mnohostranný mechanismus řešení sporů);
 - f) aniž je dotčena kapitola tři (Řešení sporů), se snaží řešit problémy, jež by mohly nastat v oblastech, jichž se týká tato dohoda, nebo urovnávat spory, k nimž může dojít, pokud jde o výklad nebo použití této dohody, a
 - g) zvažuje jakékoli další záležitosti týkající se oblastí spadajících do působnosti této dohody.
4. Výbor se může na základě dohody stran a po splnění jejich příslušných právních požadavků a postupů rozhodnout:
- a) jmenovat členy tribunálu a členy odvolacího tribunálu podle čl. 3.9 (Tribunál prvního stupně) odst. 2 a čl. 3.10 (Odvolací tribunál) odst. 2 s cílem zvýšit nebo snížit počet členů podle čl. 3.9 odst. 3 a čl. 3.10 odst. 3 a odvolat člena z tribunálu nebo odvolacího tribunálu podle čl. 3.11 (Etické otázky) odst. 5;

- b) stanovit měsíční honorář členů tribunálu a odvolacího tribunálu podle čl. 3.9 odst. 12 a čl. 3.10 odst. 11 a výši denní odměny členů, kteří zasedají v senátu odvolacího tribunálu, a předsedy tribunálu a odvolacího tribunálu podle čl. 3.10 odst. 12 a čl. 3.9 odst. 13;
- c) přeměnit honorář a jiné odměny a výdaje členů tribunálu a odvolacího tribunálu na pravidelnou mzdu podle čl. 3.9 odst. 15 a čl. 3.10 odst. 13;
- d) specifikovat veškerá nezbytná přechodná opatření podle článku 3.12 (Mnohostranný mechanismus řešení sporů);
- e) přijmout doplňková pravidla o poplatcích podle čl. 3.21 (Náklady) odst. 5;
- f) přijmout výklady ustanovení této dohody závazné pro strany a všechny orgány zřízené v rámci této dohody, včetně tribunálu a odvolacího tribunálu uvedených v kapitole tři (Řešení sporů) oddíle A (Řešení sporů mezi investory a stranami) a rozhodčích tribunálů uvedených v kapitole tři (Řešení sporů) oddíle B (Řešení sporů mezi stranami), a
- g) přijmout pravidla doplňující příslušná pravidla pro řešení sporů nebo pravidla uvedená v přílohách. Tato pravidla budou závazná pro tribunál a odvolací tribunál uvedené v kapitole tři (Řešení sporů) oddíle A (Řešení sporů mezi investory a stranami) a pro rozhodčí tribunály uvedené v kapitole tři (Řešení sporů) oddíle B (Řešení sporů mezi stranami).

ČLÁNEK 4.2

Přijímání rozhodnutí

1. Strany mohou přijímat rozhodnutí ve výboru, připouští-li to tato dohoda. Přijatá rozhodnutí jsou pro strany závazná, přičemž strany podniknou opatření nezbytná k jejich provedení.
2. Výbor může učinit vhodná doporučení, připouští-li to tato dohoda.
3. Svá rozhodnutí a doporučení výbor formuluje na základě dohody stran.

ČLÁNEK 4.3

Změny

1. Strany se mohou dohodnout na změnách této dohody. Jakákoli změna vstoupí v platnost poté, co si strany vymění písemná oznámení potvrzující, že splnily své příslušné platné právní požadavky a postupy, jak stanoví dotčený dokument o změně.
2. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 1, mohou strany ve výboru přijmout rozhodnutí o změně této dohody, připouští-li to tato dohoda.

ČLÁNEK 4.4

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že by kterékoli straně bránila přijmout nebo zachovat přiměřená opatření z důvodů obezřetnosti, jako jsou:
 - a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost;
 - b) zachovávání bezpečnosti, solidnosti, integrity nebo finanční odpovědnosti poskytovatelů finančních služeb, nebo
 - c) zajištění integrity a stability finančního systému strany.
2. Tato opatření nesmí být více zatěžující, než je nezbytné k dosažení jejich cíle, a nesmí být prostředkem svévolné nebo neodůvodněné diskriminace poskytovatelů finančních služeb druhé strany ve srovnání s obdobnými domácími poskytovateli finančních služeb nebo prostředkem ke skrytému omezení obchodu službami.
3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze stran zveřejnit informace o obchodech a účtech jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo chráněné informace ve vlastnictví veřejných subjektů.

ČLÁNEK 4.5

Bezpečnostní výjimky

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:

- a) od kterékoli strany požaduje, aby poskytovala informace, jejichž sdělení je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy;
- b) brání kterékoli straně učinit jakékoli opatření, které považuje za potřebné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:
 - i) v souvislosti s výrobou zbraní, střeliva a vojenského materiálu nebo s obchodem s nimi a v souvislosti s obchodem s jiným zbožím a materiály a s hospodářskou činností, které se provádějí přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;
 - ii) v souvislosti s poskytováním služeb prováděných přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;
 - iii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo
 - iv) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích nebo v zájmu ochrany kritické veřejné infrastruktury (to se týká komunikací, energetické a vodohospodářské infrastruktury, jež zajišťují poskytování zásadního zboží nebo služeb široké veřejnosti) před záměrnou snahou ji vyřadit z provozu či přerušit;

- c) brání kterékoli straně přijmout jakékoli opatření za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 4.6

Daně

1. Tato dohoda se vztahuje na daňová opatření jen v míře nezbytné pro uvedení ustanovení této dohody v účinnost¹.
2. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Singapuru či Unie ani žádného z jejích členských států podle jakékoli daňové dohody mezi Singapurem a Unií nebo některým z jejích členských států. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli daňovou dohodou má daná daňová dohoda přednost v rozsahu předmětného rozporu. V případě daňové dohody mezi Singapurem a Unií nebo některým z jejích členských států nesou odpovědnost za stanovení, zda existuje rozpor mezi touto dohodou a danou daňovou dohodou, výhradně příslušné orgány podle dané daňové dohody.

¹ Pojmem „ustanovení této dohody“ se rozumí ustanovení, která zajišťují: a) nediskriminační zacházení s investory, a to způsobem a v rozsahu stanovenými v článku 2.3 (Národní zacházení) a b) ochranu investorů a jejich investic před vyvlastněním, a to způsobem a v rozsahu stanovenými v článku 2.6 (Vyvlastnění).

3. Žádné ustanovení této dohody nebrání stranám, aby přijaly či zachovaly daňová opatření, jež rozlišují mezi daňovými poplatníky podle rozumných kritérií, jako např. mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o jejich místo pobytu nebo místo, kde je jejich kapitál investován¹.
4. Žádné ustanovení této dohody nebrání stranám přijímat nebo zachovávat jakákoli opatření, jejichž cílem je zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům podle daňových ustanovení dohod o zamezení dvojího zdanění nebo jiných daňových ujednání nebo vnitrostátních daňových předpisů.
5. Žádné ustanovení této dohody nebrání Singapuru, aby přijal či zachoval daňová opatření, jež jsou zapotřebí k ochraně převažujících veřejných zájmů politiky Singapuru, jež vyplývají z jeho specifických omezení týkajících se prostoru.

ČLÁNEK 4.7

Zvláštní výjimky

Žádné ustanovení této dohody se nevztahuje na činnosti vykonávané centrální bankou nebo měnovým orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem při provádění měnové nebo kurzové politiky.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že strany sdílejí názor, že žádné ustanovení této dohody nebrání daňovým opatřením zaměřeným na sociální péči, veřejné zdraví či jiné sociální cíle či cíle zaměřené na společenství nebo na makroekonomickou stabilitu, nebo daňovým úlevám souvisejícím s místem zápisu společnosti do obchodního rejstříku, a nikoli s občanstvím vlastníka společnosti. Daňová opatření zaměřená na makroekonomickou stabilitu jsou opatření reagující na pohyb a trendy národního hospodářství a mají řešit či bránit systémovým výkyvům, jež vážně ohrožují stabilitu národního hospodářství.

ČLÁNEK 4.8

Státní investiční fondy

Každá strana vyzve své státní investiční fondy k respektování obecně přijímaných zásad a postupů označovaných jako „santiagské zásady“.

ČLÁNEK 4.9

Zveřejňování informací

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje od některé strany, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání práva nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků.
2. Předloží-li strana výboru informace, jež považuje za důvěrné podle svých právních předpisů, musí druhá strana s takovými informacemi nakládat jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

ČLÁNEK 4.10

Plnění povinností

Strany přijmou veškerá obecná nebo zvláštní opatření potřebná pro plnění svých závazků vyplývajících z této dohody. Dohlížejí na to, aby bylo cílů stanovených v této dohodě dosaženo.

ČLÁNEK 4.11

Neexistence přímého účinku

Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že osobám uděluje práva či ukládá povinnosti jiné než ty, které byly vytvořeny mezi stranami podle mezinárodního práva veřejného.

ČLÁNEK 4.12

Vztah k jiným dohodám

1. Tato dohoda je nedílnou součástí celkových dvoustranných vztahů upravených EUSPCA a tvoří součást společného institucionálního rámce. Je zvláštní dohodou, kterou se uvádějí v účinek obchodní ustanovení EUSPCA.
2. Pro upřesnění je třeba uvést, že se strany dohodly, že žádné ustanovení této dohody nevyžaduje, aby jednaly způsobem, který by byl v rozporu s jejich závazky v rámci Dohody o WTO.

3. a) Dnem vstupu této dohody v platnost pozbývají platnosti a účinku dohody mezi členskými státy Unie a Singapurem uvedené v příloze 5 (Dohody uvedené v článku 4.12) včetně práv a povinností z nich vyplývajících a nahradí se touto dohodou.
- b) V případě prozatímního uplatňování této dohody v souladu s čl. 4.15 (Vstup v platnost) odst. 4 se uplatňování ustanovení dohod uvedených v příloze 5 (Dohody uvedené v článku 4.12), jakož i práv a povinností z nich vyplývajících, pozastavuje ode dne prozatímního uplatňování. V případě, že je prozatímní uplatňování této dohody ukončeno a tato dohoda nevstoupí v platnost, pozastavení se ukončí a dohody uvedené v příloze 5 (Dohody uvedené v článku 4.12) nabudou účinku.
- c) Aniž jsou dotčena ustanovení odst. 3 písm. a) a b), lze podat žalobu podle ustanovení dohody uvedené v příloze 5 (Dohody uvedené v článku 4.12), pokud jde o zacházení poskytnuté v době, kdy byla uvedená dohoda v platnosti, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v uvedené dohodě, pokud neuplynuly více než tři roky od pozastavení dohody podle odst. 3 písm. b) nebo, není-li dohoda pozastavena podle odst. 3 písm. b), ode dne vstupu této dohody v platnost.

- d) Aniž jsou dotčena ustanovení odst. 3 písm. a) a b), jestliže je ukončeno prozatímní uplatňování této dohody a tato dohoda nevstoupí v platnost, lze podat žalobu podle kapitoly tři (Řešení sporů) oddílu A (Řešení sporů mezi investory a stranami), pokud jde o zacházení poskytnuté v období prozatímního uplatňování této dohody, pokud neuplynuly více než tři roky ode dne ukončení prozatímního uplatňování.

Pro účely tohoto odstavce se nepoužije definice pojmu „vstup této dohody v platnost“ uvedená v čl. 4.15 (Vstup v platnost) odst. 4 písm. d).

ČLÁNEK 4.13

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje:

- a) v případě strany EU na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v nich stanovených a
- b) v případě Singapuru na jeho území.

Odkazy na výraz „území“ v této dohodě je nutno chápat v tomto smyslu, není-li výslovně stanoveno jinak.

ČLÁNEK 4.14

Přílohy, dodatky, společná prohlášení, protokoly a ujednání

Přílohy, dodatky, společná prohlášení, protokoly a ujednání k této dohodě jsou její nedílnou součástí.

ČLÁNEK 4.15

Vstup v platnost

1. Strany schválí tuto dohodu v souladu se svými postupy.
2. Tato dohoda vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, kdy si strany vymění písemná oznámení potvrzující, že splnily své příslušné použitelné právní požadavky a postupy pro vstup této dohody v platnost. Strany se mohou dohodnout na jiném datu.
3. Oznámení se zašlou generálnímu tajemníkovi Rady Unie a řediteli Odboru pro Severní Ameriku a Evropu Ministerstva obchodu a průmyslu Singapuru nebo jejich příslušným nástupcům.

4. a) Tato dohoda se bude prozatímně uplatňovat od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si Unie a Singapur vzájemně oznámí dokončení svých příslušných postupů. Strany se mohou vzájemně dohodnout na jiném datu.
- b) V případě, že určitá ustanovení této dohody nemohou být prozatímně uplatňována, oznámí strana, jež nemůže tohoto prozatímního uplatňování využít, druhé straně, o která ustanovení se jedná.

Bez ohledu na odst. 4 písm. a), pokud druhá strana dokončila nezbytné postupy a nevyjádřila námitky proti prozatímnímu uplatňování do deseti dnů od oznámení, že určitá ustanovení nemohou být prozatímně uplatňována, budou ustanovení této dohody, jež nebyla oznámena, prozatímně uplatňována od prvního dne měsíce následujícího po oznámení.

- c) Unie nebo Singapur mohou ukončit prozatímní uplatňování písemným oznámením druhé straně. Takové ukončení nabývá účinku prvním dnem druhého měsíce následujícího po oznámení.
- d) Uplatňuje-li se tato dohoda nebo určitá její ustanovení prozatímně, rozumí se pojmem „vstup této dohody v platnost“ datum prozatímního uplatňování. Výbor může během prozatímního uplatňování této dohody vykonávat své funkce. Veškerá rozhodnutí přijatá při výkonu těchto funkcí pozbudou platnosti, pouze pokud bude prozatímní uplatňování této dohody ukončeno a tato dohoda nevstoupí platnost.

ČLÁNEK 4.16

Doba platnosti

1. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.
2. Strana EU, nebo Singapur mohou druhé straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu ukončit.
3. Tato dohoda se ukončí šest měsíců po oznámení podle odstavce 2, aniž je dotčen článek 4.17 (Ukončení).
4. Do 30 dnů od doručení oznámení podle odstavce 2 může kterákoli strana požádat o konzultace ohledně otázky, zda má ukončení některého ustanovení této dohody nabýt účinku k pozdějšímu datu, než jaké je stanoveno podle odstavce 2. Tyto konzultace se zahájí do 30 dnů od data, kdy strana obdržela takovou žádost.

ČLÁNEK 4.17

Ukončení

V případě, že je tato dohoda ukončena podle článku 4.16 (Doba platnosti), zůstává tato dohoda účinná po dobu dalších dvaceti let od uvedeného data, pokud jde o zahrnuté investice uskutečněné před datem ukončení této dohody. Tento článek se nepoužije v případě, kdy dojde k ukončení prozatímního uplatňování této dohody a tato dohoda nevstoupí v platnost.

ČLÁNEK 4.18

Přistoupení nových členských států Unie

1. Unie oznámí Singapuru bez zbytečného odkladu veškeré žádosti o přistoupení třetí země k Unii.
2. Během jednání mezi Unií a kandidátskou zemí žádající o přistoupení se Unie vynasnaží:
 - a) poskytnout Singapuru na jeho žádost a v mezích možností informace ohledně jakékoli záležitosti, na niž se tato dohoda vztahuje, a
 - b) zohlednit veškeré obavy vyjádřené ze strany Singapuru.

3. Unie informuje Singapur co nejdříve o výsledcích jednání o přistoupení s kandidátskou zemí, která žádá o přistoupení k Unii, a oznámí Singapuru vstup jakéhokoli přistoupení k Unii v platnost.
4. Výbor přezkoumá veškeré důsledky takového přistoupení pro tuto dohodu v dostatečném předstihu před datem přistoupení a rozhodne o nezbytných úpravách či přechodných opatřeních.
5. Každý nový členský stát Unie přistoupí k této dohodě na základě uložení aktu o přistoupení k této dohodě u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie a ředitele Odboru pro Severní Ameriku a Evropu Ministerstva obchodu a průmyslu Singapuru, nebo jejich příslušných nástupců.

ČLÁNEK 4.19

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.